76STE JAARGANG No. 10091 WOENSDAG 15 APRIL 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24399

Een glorie - kruistocht

Pierre Mendes-France, de bekende eerste minister van een der vele Franse na-oorlogse kabinetten, heeft dezer dagen als zijn mening te kennen gegeven, dat het werk van vele diplomaten is gaan lijken op een spel poker met als inzet een oorlog, die onmogelijk is geworden. Hij zeide daarbij te doelen op de enorme ontwikkeling der kernwapenen, die de ene partij zal doden, doch voor de andere groep niets anders zal betekenen dan zelfmoord. In de strijd om rivaliteit, welke strijd algemeen bekend staat als de koude oorlog, staan vriend en vijand tegenover elkaar alsof elk ogenblik de gewapende gevechten kunnen beginnen; van beide kanten is het erom te doen de tegenpartij te intimideren door het lanceren van grote woorden en door het houden van grote oefeningen. De eerste, die enige vorm van vrees toont, mag worden geacht het spel te hebben verloren.

De geschiedenis heeft geleerd, zo zeide de oud-premier verder, dat de communistische dictatuur het vaak vindt van de democratische groeperingen omdat zij — de communisten — slechts lakens behoeven uit te delen, terwijl daarentegen de democratische mogendheden zich eerst uitputten in het plegen van overleg met elkander over de juiste aard van de toestand en over eventueel te nemen maatregelen. Dit overleg heeft vaak aanleiding gegeven tot een zenuwcrisis in ons kamp en daarom is ook in het huidig tijdsgewricht een eerste voorwaarde: sterke zenuwen te hebben. Indien we ons rustig houden en ons onder alle omstandigheden kunnen beheersen, zullen we ook redelijke voorstellen van de tegenpartij kunnen accepteren of althans bestuderen.

Ook de zaak-Berlijn is volgens Mendes-France een pokerspel van de eerste orde geworden, waarbij het van het grootste belang is het hoofd

onze wereld van vandaag

steeds koel te houden en de publieke opinie in de juiste banen te leiden. Het zou een onvergeeflijke fout zijn zich op dit ene punt te concentreren, terwijl op zovele andere plaatsen de communisten aan de democratie een gevoelige tik kunnen toebrengen. Het zou niet de eerste keer zijn, dat de Russen een actie gaan ondernemen op een plaats die de westelijken nimmer hadden verwacht; zulk een affaire levert steeds weer grote moeilijkheden op omdat de Russen er belangrijke psychologische munt uit weten te slaan en daarbij trachten tweedracht te zaaien in het democratische kamp.

Naar aanleiding van zijn reis naar het rode China vertelde Pierre Mendes-France, dat hij daar in de eerste plaats was getroffen door de enorme discipline der communistische leiders. Hieraan was het te danken, dat het nationaal inkomen onevenredig hoog was gestegen, in tegenstelling tot een land als India, waar de regering vrede en vrijheid wenst, vaak zelfs ten koste van economische vooruitgang. De ontwikkeling in communistisch China noemde de oud-premier bepaald alarmerend. Wat kan het westen daartegenover stellen? Weinig anders dan ontzaglijke hulp te bieden aan de zogenaamde onderontwikkelde gebieden in de hoop deze in geval van nood aan hun zijde te vinden. In westerse ogen is de positie der arbeiders in het rode China verre van ideaal maar die arme kerels weten niet beter en door de propaganda wordt hun voorgehouden dat ze het nimmer zo goed hebben gehad en ze blijken gretig bereid daarin te gaan geloven. In meer verzachte vorm moeten naar mijn gevoelen, aldus de Franse staatsman, de westelijke dezelfde politiek toepassen in de uitgestrekte gebieden die hun steun goed kunnen gebruiken.

Monsieur MendHes-France stipte nog een ander vraagstuk aan, dat van de koloniale gebieden. In een land als Frankrijk, dat veel te lijden heeft van het verlies van koloniën door zwaard en geweer, moet meer worden gedaan om de zelfstandig geworden landen op de been te helpen. Men kan jeremiëren over het verlies van terrein, men moet het proberen te vergeten en helpen de chaos van de overgangstijd zo kort mogelijk te doen zijn. Het westen verliest respect indien het door dik en dun methodes uit de historie wil uitvoeren, dat gaat nu niet meer.

In het pokerspel tussen oost en west om vraagstukken als dat van Berlijn bestaat het ernstig gevaar zich op een punt dood te staren; het westen meet leren het complex vraagstukken als een geheel te overzien en het op verschillende punten aanvatten, zo mogelijk via het instituut der Verenigde Naties, dat nog veel te weinig wordt voortgeholpen. De actie voor de vrede, zo besloot Pierre Mendes-France, moet een kruistocht voor de vrede worden — de glorie-kruistocht van de twintigste eeuw!

Op bovenstaande recente foto ziet men John Foster Dulles, oud-minister van Buitenlandse zaken, in gesprek met Christian Herter, waarnemend minister op dat departement. Herter zal Amerika vertegenwoordigen op de Westelijke Ministers-conferentie te Parijs en op de Conferentie die op 11 mei aanvangt met Rusland. President Eisenhower liet in het midden of Herter de opvolger zal worden van Dulles.

(foto, U.S.I.S.)

Dulles legt zijn ambt neer

Nieuwe complicaties in zijn ziekte ingetreden

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Foster Dulles, wordt bestraald omdat men vermoedt dat hij een kwaadaardige gezwel in de halswervels heeft, zo wordt in een medische Bulletin gezegd dat dinsdag in Washington is uitgegeven. De behandeling is dinsdag begonnen.

In offciele kringen in Washington toonde men onmiddellijk grote bezorgdheid toen men het nieuws vernam.

Men is van mening dat de druk op Eisenhower om zo snel mogelijk een besluit te nemen of Dulles al dan niet minister van buitenlandse zaken zal blijven. Door deze nieuwe complicatie zal toenemen. Algemeen wordt verwacht dat Eisenhower Herter zal benoemen tot opvolger van Dulles als deze mocht aftreden.

In welingelichte kringen in de Amerikaanse hoofdstad heerst algemeen de indruk, dat op zeer korte termijn een beslissing zal worden genomen over het al dan niet aanblijven van Dulles als minister van buitenlandse zaken. Vooral in congreskringen wordt naar voren gebracht, dat het ten enenmale ondoenlijk is, dat de Verenigde Staten op de komende internationale conferenties worden vertegenwoordigd door een „plaatsvervanger", die niet over het gezag en de bewegingsvrijheid beschikt, die de functie van minister van buitenlandse zaken met zich meebrengt. Zoals bekend, heeft Esenhower gisteren een bezoek aan Dulles in het ziekenhuis gebracht. De twee staatsleden kwamen overeen elke beslissing uit te stellen tot na een nieuw medisch onderzoek en de behandeling, die zal worden toegepast.

In Amerikaanse ambtelijke kringen gelooft men, dat zelfs indien Dulles zijn functie met het oog op zijn gezondheidstoestand neerlegt, hij in de boezem der regering als raadsgever voor het buitenlandse beleid zal aanblijven.

Later werd gemeld, dat president Eisenhower vandaag heeft meegedeeld, dat hij het ontslag van Dulles als minister van buitenlandse zaken heeft aanvaard. Dulles zal de Amerikaanse regering echter zijn diensten blijven bewijzen als adviseur in zaken betreffende het buitenlandse beleid.

De mededeling van Eisenhower volgt minder dan 24 uur nadat de artsen, die Dulles behandelen, hadden bekendgemaakt, dat de kanker waaraan Dulles lijdt, zich vermoedelijk naar de halsstreek heeft verspreid.

Eisenhower wilde niet zeggen, of het ambt van minister van buitenlandse zaken aan Christian Herter, die deze functie ad interim beheert, zal worden toevertrouwd. Hij zei, dat hij bij deze benoeming rekening moet houden met tal van overwegingen en dat hij een aantal mensen op het oog heeft met bijzondere talenten om dit ambt te vervullen.

Eisenhower had vanmorgen een telefonisch onderhoud met Dulles. Bij die gelegenheid maakt Dulles het verlangen kenbaar om als minister af te treden, mede met het oog op de jongste diagnose van zijn artsen.

Eisenhower noemde Dulles een van de bekwaamste mensen, die de Verenigde Staten hebben voortgebracht.

De Berlijnse kapper Sailer heeft voor de vrouwen wederom een nieuw kapsel ontworpen, dat hierboven wordt gedemonstreerd.

Bij het aftreden van DULLES

Persoonlijk stempel drukte hij op AMERIKAANS buitenlands beleid

Washington. — John Foster Dulles werd 25 februari 1888 te Watertown (V.S.) geboren als zoon van een presbyteriaanse dominee. Zijn grootvader was diplomaat en een der onderhandelaars bij het sluiten van het verdrag van Sjimonoseki, dat in 1895 een eind maakte aan de Chinees-Japanse oorlog.

De jonge Dulles studeerde aan de Princeton-universiteit en koos, evenals zijn grootvader, met wie hij vele reizen naar het buitenland maakte, de diplomatieke loopbaan.

Dulles, die een ruim 50-jarige diplomatieke ervaring achter de rug heeft, stond bekend als de „vliegende minister". Naar schatting heeft hij tijdens zijn vele reizen een afstand van tweemaal die tussen de aarde en de maan afgelegd.

Het is niet verwonderlijk, dat deze onvermoeide reiziger zijn loopbaan in het buitenland aanving, namelijk in Den Haag, waar hij in 1907 zijn land voor het eerst vertegenwoordigde op een internationale conferentie over China. Een van de hoogtepunten in Dulles' carrière was in 1951, toen hij het Vredesverdrag van San Francisco ontwierp, dat het einde betekende van de oorlogstoestand met Japan.

De carrière van Dulles is een synthese van de christelijke beginselen van zijn vader en de diplomatieke ambities van zijn grootvader.

Deze synthese sprak uit de uitspraak van Dulles, nadat het vredesverdrag met Japan gesloten was: „Soms is het alsof ik weer in 1919 leef en alsof allerwegen dezelfde haat en afgunst van toen werkzaam zijn. Ik weet niet of de vrede, zoals wij die thans vestigen, vruchtdragend zal zijn. Eén ding is wel zeker: de manier, waarop men tot nu toe vrede sloot, heeft gefaald. Derhalve komt het mij verstandig voor het risico van de nieuwe manier van vrede sluiten te aanvaarden. Tegenover 50% kans van falen, staat immers 50% kans van slagen."

Het vredesverdrag, dat Dulles ontwierp, was gebaseerd op gelijke rechten van overwinnaars en overwonnenen.

Dulles werd in 1953 door president Eisenhower tot minister van Buitenlandse Zaken benoemd en Dulles liet een zwaar persoonlijk stempel op zijn beleid drukken, dat soms wrevel en zelfs ontstemming bij de eigen bondgenoten wekte, maar aan de andere kant ook bewondering.

Knettervuur in Arubaanse politieke wereld

Oranjestad. — Het kraakt en knettert in de politieke wereld. De vergaderingen trekken overal een flink groot en rustig aandachtig gehoor. Op een sektievergadering van de Curaçaoënaars sprak.... mr Eleonora tot voor kort kandidaat en harde werker voor de N.V.P.-A-statenlijst. Mr Eleonora vertelde, dat hij overgestapt is naar de P.P.A. en gaf de redenen, waarom hij niet op A.V.P. of Una kan stemmen. Ook werd bekend, dat een tweede oppositie-man, mr Heidweiller, naar de P.P.A. is overgegaan.

Een kandidaat van de AVP-lijst heeft laten weten niet langer voor die partij te zijn. Zelfs ontvingen wij van hem een ingezonden stuk, waarin hij zegt door bedrog op die lijst te zijn gekomen.

De heer Curiel, kandidaat op de lijst van de PDC (Fichi Croes), heeft bij de rechter een klacht ingediend. Wij meldden reeds, dat de lijst van de PDC aanvankelijk niet in orde was en dat deze partij gelegenheid kreeg van het hoofdstembureau de gegevens aan te vullen. Het blijkt nu, dat de bewilliging van de kandidaten onvolledig was en alleen de namen bevatten van de kandidaat, die de bewilliging moest tekenen. Ter zitting van het Hoofdstembureau zijn toen, zoals vereist, de andere kandidaten ingevuld. De heer Curiel schijnt hiermede achteraf niet akkoord te gaan en heeft de rechter verzocht deze zaak te onderzoeken en ofwel de lijst nietig te verklaren, of in ieder geval zijn naam van de lijst te schrappen.

Er is dus in het politieke vlak wel het een en ander te doen dezer dagen.

CASTRO zal onderhoud hebben met NIXON

Washington — De ambassade van Cuba heeft vandaag meegedeeld, dat Fidel Castro, de eerste minister van Cuba, aanstaande zondag onderhoud zal hebben met vice-president Nixon van de Verenigde Staten. Het onderhoud zal plaats vinden ten huize van Nixon.

Woning van Dominicaanse ambassadeur in CUBA met handgranaten bekogeld

Havana. — De woning van de ambassadeur van de Dominikaanse Republiek in Cuba, Porifirio Rubirosa, is vrijdag het doelwit geweest van een aanslag met een handgranaat en vuurwapens.

De aanslag was door de Cubaanse autoriteiten geheim gehouden. Het corps diplomatique te Havana heeft echter dinsdag tegen deze geheimhouding geprotesteerd.

De Cubaanse politie heeft te Regla, nabij Havana, negen mensen gearresteerd die ervan worden verdacht een samenzwering tegen de regering van Fidel Castro te hebben beraamd. Er zijn wapens en documenten in beslag genomen.

De samenzwering werd op touw gezet aan de vooravond van Castro's reis naar de Verenigde Staten en Canada.

V.S. bereid — tegen bepaalde offers — vriendschap met CUBA te hernieuwen?

Parijs — Naar aanleiding van het aanstaande vertrek van Fidel Castro naar de Verenigde Staten en de besprekingen, die hij niet zal nalaten daar met Amerikaanse leiders te voeren, schreef het Franse dagblad „Le Monde" vandaag:

„De functies van de figuren, die Castro op deze reis vergezellen — de Ministers van Financien en Handel, de directeuren van de bank voor buitenlandse handel en de nationale bank — doen gauw genoeg het doel van deze besprekingen raden: het herstel en de stabilisatie van de economische betrekkingen tussen de Verenigde Staten en Cuba".

„De tijd van het enthousiasme en de onbekommerheid is voor de verantwoordelijken van de beweging van 26 juli voorbij. Zij zien zich genoopt hun buitenlandse en economische beleid te herzien op een concrete en minder hartstochtelijke basis".

Het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken verwacht volgens „Le Monde" aanvragen van „aanzienlijke" kredieten, die nodig zijn geworden door de „reformistische projecten" van de „revolutie" en ook een verzoek tot vergroting van de hoeveelheid Cubaanse suiker, die op de Amerikaanse markt wordt toegelaten.

„Men schrijft aan de Cubaanse premier ook het voornemen toe — aldus „Le Monde" — om de regeringsleiders te Washington te overtuigen van de noodzaak van „zijn" landbouwhervorming en er bij hen zelfs belangstelling voor te wekken. Niemand twijfelt eraan, dat de laatstgenoemden tenminste een herstel van bepaalde waarborgen zullen eisen over het lot van op Cuba gevestigde buitenlandse ondernemingen, die zij reeds bedreigd achten door de „radicale" projecten van Castro.

„Hoe dan ook — aldus het Franse blad — de held van de Cubaanse revolutie heeft, om het zacht uit te drukken, zijn reis naar Washington heel eigenaardig voorbereid. Waren zijn talloze aanvallen in de afgelopen maand op de Amerikaanse politiek in het algemeen slechts een taktiek? Men zal het ongetwijfeld spoedig weten".

„Alles wijst erop, dat de Verenigde Staten bereid zijn tot bepaalde offers om de vriendschap met Cuba te hernieuwen. Zal Fidel Castro de toegestoken hand aannemen of zal hij om een uitdrukking van „Newsweek" te gebruiken, de voorkeur geven aan een ander „Guatemalteeks avontuur"? Voorlopig staat een ding vast: de „suiker-slag", waaruit Cuba tot dusver altijd als overwinnaar te voorschijn is gekomen, is weer in volle gang. Alle producentlanden van Latijns Amerika hebben het oog op Washington gericht", aldus „Le Monde".

De kabinetsformatie in NEDERLAND

Den Haag. — Naar in kringen van de kabinetsformateur verluidt, hebben mr E. H. Toxopeus, mr A. C. W. Beerman en ir A. R. Minderhoud, die door de formateur aangezocht zijn voor een ministerschap, dit verzoek in beraad gehouden.

Vandaag zou de formateur, prof. De Quay, een bespreking hebben met de staatssekretaris van Binnenlandse Zaken, drs W. K. N. Schmeltzer.

Hebt U reeds Uw bijdrage gestort op de rekening: „Verjaardagsgeschenk Koningin Juliana"? stel niet uit, doe het NU.

INDIA ontving geen rapport over de toestand in LHASSA

New Delhi. — De regering van India heeft officieel medegedeeld, dat zij geen enkel rapport ontvangen heeft van haar consul-generaal in Lhassa, sedert deze weer toestemming kreeg zich vrijelijk in de stad te bewegen.

Deze verklaring werd uitgegeven naar aanleiding van een bericht in het blad „Times of India", waarin te lezen was, dat de consul-generaal wel een rapport had gestuurd en daarin uiting had ggeven aan zijn ontzetting over de vernielingen, die in Lhassa waren gepleegd.

De Soedan acht zich niet gebonden aan besluiten der Arabische Liga

Khartoem. — De Soedan is niet gebonden aan de besluiten van de politieke commissie der Arabische Liga betreffende Irak, omdat deze besluiten niet passen in de lijn van onze politiek, zo heeft de Soedanese minister van Buitenlandse Zaken, Ahmed Kheir, vandaag tijdens een persconferentie medegedeeld.

Kheir, die de conferentie van de politieke commissie der Liga te Beiroet bijwoonde, heeft zich verzet tegen twee resoluties, waarbij het beleid van de Iraakse regering werd veroordeeld en buitenlandse inmenging in binnenlandse zaken van Arabische landen werd betreurd.

Door de opstand in Tibet en de vlucht van de Dalai Lama is een sluimerend plaatsje in het middelpunt van de belangstelling gekomen. Gangtok, de hoofdstad van de grensprovincie Sikkim, poort tussen de bergen van India naar Tibet.

Radiotoespraak van Z. E. minister - president E. JONCKHEER

Landgenoten,

Op 30 april a.s. hoopt onze geliefde Vorstin, Hare Majesteit Koningin Juliana haar vijftigste verjaardag te vieren.

Het spreekt vanzelf dat wij deze dag met grote vreugde tegemoet zien. Immers de eeuwenoude band welke ionze eilanden bindt met het Huis van Oranje vindt telkenjare zijn hoogtepunt in de Koninginnejaardagviering. Ieder van ons kent de vreugde en spontaniteit welke telkenjare daarbij tot uiting komen. Een vreugde en spontaniteit welke voortspruit uit de grote liefde en eerbied welke het Antilliaanse volk koestert voor de leden van ons Vorstenhuis.

Ik mege hier memoreren het bezoek dat de Vorstin aan onze eilanden heeft gebracht, eerst al Kroonprinses in 1944 en later als draagster van de Kroon symbool van de eenheid van de drie Rijksdelen in het Koninkrijk, in 1955.

Diep ligt nog in ons geheugen het enthousiasme en de spontaniteit waarmede Zij door de Antilliaanse bevolking werd ontvangen en de liefde en aanhankelijkheid voor het Huis van Oranje welke telkenmale daarbij spontaan tot uiting kwam.

In Nederland werd het initiatief genomen om onze geliefde Vorstin ter gelegenheid van haar vijftigste verjaardag een verjaarsgeschenk aan te bieden als blijk van de liefde en aanhankelijkheid van de volkeren van het Koninkrijk aan het Huis van Oranje. Er werd tot dit doel een Comité gevormd waarin ook de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen in Nederland zitting heeft. Doch dit initiatief is niet tot het Rijk in Europa beperkt gebleven. Ook in Suriname en de Nederlandse Antillen werden Comités opgericht ter inzameling van gelden voor het Verjaarsgeschenk, waardoor de bevolkingen van de Rijksdelen ook daadwerkelijk kunnen deelnemen aan deze manifestatie van trouw en aanhankelijkheid jegens onze Vorstin en het Huis van Oranje.

In de Nederlandse Antillen heeft het Dagelijks Bestuur van Het Prins Bernhard Fonds aangevuld met de Gezaghebbers van de Eilandgebieden en het Hoofd van de Regeringsvoorlichtingsdienst de taak op zich genomen om door middel van een grootscheepse inzamelingsactie dit initiatief op onze eilanden tot een groot succes te maken en daardoor de Nederlandse Antillen op waardige wijze daadwerkelijk te doen deelnemen aan het Verjaarsgeschenk welke uit naam van de gehele bevolking van het Koninkrijk der Nederlanden aan Hare Majesteit zal worden aangeboden.

Als Minister-President van de Nederlandse Antillen moge ik van deze gelegenheid gebruik maken een beroep te doen op de bevolking van de Nederlandse Antillen om het hunne, ieder naar zijn eigen kracht, bij te dragen tot het welslagen van deze sympathieke geste jegens onze geliefde Vorstin.

De grote verknochtheid en de oprechte liefde voor het Oranjehuis welke in de Antilliaanse bevolking leeft plaats en welslagen van deze actie buiten alle twijfel.

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„TU HIJO DEBE NACER", geheel in het spaans.

Roxy, 7 en 9 uur:
„IL MONDO SARA NOSTRO".

West-End, 7.00 en 9.00 uur:
„THE BROTHERS KARAMAZOV".

Caribe, 8.00 uur:
„CARRUSEL NAPOLITANO".

Royal, 8.00 uur:
„ELENA DE VIDA".

Baseball-nieuws-Jubileumtournooi:
Hedenavond 20.00 uur: AA-klasse: LUCKY STRIKE vs. ROCHESTER.

Verdenking of loos alarm?

Willemstad. — Rondom kwart voor zes gisternamiddag werd een politiepatrouille naar Parera gedirigeerd vanwege een melding over verdrinking ter hoogte van de oude politiegarage. Aldaar verklaarde een 11-jarige jongen, dat twee andere jongens in het water zouden zijn gesprongen. Hij wees de plaats aan, waar dat gebeurd zou zijn en de politie trof twee paar schoentjes aan en een shirt. De jongen verklaarde gezien te hebben, dat de twee jongens in het water gedoken waren en hij had ze niet meer naar boven zien komen. Daarop ging men over tot het dreggen naar de jongens, terwijl later de lichtwagen van Mundo Nobo ter assistentie aankwam.

Via de plaatselijke radio-omroepen werd een oproep gedaan om vermissing van een kind te melden of om inlichtingen over het vermissen van schoenen en shirts door te geven. Tot op heden toe is geen enkele inlichting binnengekomen.

Politieberichten

teleurgesteld in zijn uitwijzing

Willemstad. — Dinsdagavond om 23.55 uur werd assistentie verzocht in een restaurant, waar de Chinese beheerder moeite had met een klant die ondanks sluitingstijd niet wilde vertrekken. Hij was daar zo teleurgesteld over dat hij wilde gaan slaan. Bij aankomst der politie was hij reeds verdwenen.

verkeerde Anna aan de lijn...

Een patrouille werdgedirigeerd naar een telefoon op Grrot-Kwartier, alwaar een jongen geregeld de meisjes van een wasserij aldaar lastig valt per telefoon, waarbij hij liederlijke taal uitslaat. Bij aankomst der politie trof men een jongen aan, die na zijn gesprek, verklaarde met Anna, werkzaam op de Wasserij, gesproken te hebben waarbij hij naar haar gezondheidstoestand gevraagd had. Bij onderzoek bleek dat hij met de verkeerde Anna was verbonden geweest. Hem werd aangeraden zulks voortaan niet meer te doen onder werktijd.

hond raakte in de war

Om 11.55 uur werd assistentie verzocht op Santa Rosa waar een hond aan een boom gebonden, in de war was geraakt. Bij aankomst der politie was het beest weer uit de war gehaald.

de geiten vraten er aan

Op Rio Canario kwam om 11.00 uur een vrouw met een aantal broden aan die door de geiten waren aangevreten.

brandje in bed

Er werd om 09.30 uur brand gemeld in een perceel op Wishi. Een matras bleek in brand geraakt te zijn. De buren braken de voordeur open en blusten de brand met enkele emmers water. De bewoner, die inmiddels gewaarschuwd was, verklaarde om 06.15 uur zijn woning gesloten en verlaten te hebben. Hij kon zich niet herinneren of hij op zijn bed een sigaret gerookt had, maar dat was niet uitgesloten.

assistenties	19
processenverbaal	27
aanrijdingen	2
schade	f 550

in- en uitgaand verkeer

	aangekomen	vertrokken	
vliegtuigen	14	14	
vrachtschepen	12	7	
tankers	5	5	
zeilboten	0	5	
passagiers	*aangek.*	*vertr.*	*doorgeg.*
per vliegtuig	132	140	76
per boot	0	7	49

Verslag over de toestand van Bonaire (I)

Gezondheidstoestand der bevolking redelijk

Willemstad. — Het is opvallend hoe weinig men soms weet van een eiland als Bonaire. In gedachten stellen we het ons soms voor als een paradijs op aarde — en eerlijk gezegd, voor een buitenstaander is het een paradijs —, we stellen ons de bewoners voor als eenvoudige mensen — en ook hierin zitten we er niet ver naast de waarheid, want de mensen zijn er reuze goed en eenvoudig — doch met deze beide voorstellingen houdt het meestal op. Misschien zien we nog een flamingo in onze fantasie en daarmede is dan Bonaire voor ons afgedaan. Het is daarom wel goed om aan de hand van het onlangs verschenen Verslag van Bonaire over het jaar 1958 van enkele feiten kennis te nemen.

Per 31 december bedroeg de bevolking van Bonaire totaal: 6775, waarvan 2558 mannen en 3217 vrouwen, terwijl op 31 december 1957 de bevolking bedroeg: 5663, 2473 mannen en 3190 vrouwen.

In het verslagjaar bedroeg het aantal huwelijken dat gesloten werd 35 tegen 40 in 1957, terwijl er 3 echtscheidingen werden ingeschreven tegen 5 in het voorgaande jaar. Dit wil dus zeggen dat de verhouding (als er althans sprake kan zijn van verhouding) tussen gesloten huwelijken en echtscheidingsaanvrage zich verhouden als 1:12 in 1958, in het jaar daarvoor als 1:8.

Politie en haar werkzaamheden

Het politiekorps op Bonaire bestond ondanks de schommelingen in de loop van het jaar uit 1 Hoofdagent van politie, 7 agenten van politie eerste klasse, 1 agent tweede klasse en 2 agenten derde klasse. Het gehele jaar was het korps twee man beneden de geraamde sterkte welke achterstand op het eind van '58 teruggebracht werd tot 1. In totaal werd er 388 maal assistentie verleend tegen 346 maal in 1957. De ambulancewagen, die bij de politie gestationeerd is moest 85(48) maal uitrukken voor het vervoer van zieken van of naar het vliegveld. De politie gaf 237 (123) maal vergunningen uit en wel o.a. 28 (28) maal voor het houden van danspartijen en 42 (12) maal voor het houden van politieke vergaderingen. De vreemdelingendienst noteerde de volgende cijfers wat betreft te aankomen en vertrekken van personen:

aankomst per vliegtuig:	6437	(6450)
„ per boot	2321	(1451)
totaal	8758	(7901)
vertrek per vliegtuig:	6275	(5973)
„ per boot	2344	(1727)
totaal	8619	(7700)

Het zou interessant zijn als in een volgend verslag ook opgenomen werd een verdere specificatie omtrent de reden van dit verblijf als: verlof van Bonairianen die op andere eilanden werken, het aantal touristen en de duur van hun verblijf enz.

De ontvangen in 1958 bedroegen voor het land: f 1.383.838,27, het eiland ontving f 3.868.743, 99. Daartegen waren de uitgaven van het land: f 1.276.686,62, van het eiland bedroegen die: f 4.181.533,36.

In het geheel waren er per 31 december uitgegeven 38 (36) vergunningen, waaronder twee hotelvergunningen. Uit het rapport zou blijken dat de indruk bestaat dat het drank misbruik op Bonaire niet zo heel groot is.

E werden 27 (21) processen-verbaal opgemaakt ter zake openbare dronkenschap, maar het rapport voegt er aan toe dat daarmee niet het totale drankmisbruik is gesignaleerd. Het zou in dit verband interessant zijn te weten in welke tijd van het jaar meeste processenverbaal opgemaakt en of het in die gevallen slechts mensen betrof die op Bonaire woonden of personen die voor enkele dagen op het eiland vertoefden, zoals dat wel gebeurt rond de grote feestdagen.

Het doktersprobleem

Onder het hoofdstuk Openbare Gezondheid komt de personeelsbezetting voor per 31 december 1958. Deze bestondtoenuit: 1 (1) Gouvernementsarts, 2 (2) gouv. vroedvrouwen in Kralendijk en Rincon, 1 (1) gouv. verpleegster, belast met publieke sche werkzaamheden en eerste hulp gevallen te Rincon en, 1 (1) helpster in de apotheek te Kralendijk. In october werd dokter Devid opgevolgd door dokter H. W. van West.

Gedurende enige tijd heeft laatstgenoemde in het middelpunt de belangstelling gestaan en is er achter de hand veel over hem gesproken. Bij ons bezoek aan Bonaire werd ons van deze zijde van het B. C. verzekerd dat men volledig tevreden over hem was en dat de geruchten over foutieve inspuitingen volkomen onwaar waren. Dit mochten we ook vernemen uit de mond van een zijner naaste medewerksters, die daarbij verklaarde dat de dokter in korte tijd zoveel mogelijk het Papiamento geleerd had om zo goed mogelijk zijn werk te doen.

Op onze vraag aan het bestuurscollege of het niet wenselijk werd geacht dat er een tweede arts benoemd werd werd ons geantwoord dat dit wel onderzocht was, maar dat er voor twee doktoren niet genoeg werk zou zijn. Wellicht wel in de toekomst als het tourisme toeneemt, zal deze uitbreiding tot stand komen. Met de Gouv. Verpleegster op Rincon en de arts is de personeelsbezetting op het ogenblik voldoende.

In verband met de gezondheidstoestand wordt opgemerkt dat door de eenzijdige voeding een vitamine-arm menu veroorzaakt wordt. Dit is een probleem dat voorlopig moeilijk is op te lossen voorlopig door de hoge kosten vitaminerijke voeding en door de aversie der bevolking tegen dat voedsel. Het gevolg hiervan is dat men met het toedienen van vitaminetabletten zal moet doorgaan.

We hopen in een andere editie op dit rapport terug te komen.

(wordt vervolgd)

Amsterdamse Beurs

Amsterdam. — In een tamelijk levendige markt ondergingen de internationale waarden vanmiddag een technisch koersactie tengevolge van winstnemingen en het uitblijven van buitenlandse kooporders. Ook de Scheepvaarten bleven iets beneden gisteren en van de Cultures noteerden Deli en HVA lager. Staatsfondsen ontmoetten wederom goede belangstelling en waren vast.

Kon olie	167.80
Unilever	529 1/2
Philips A	581 3/4
Philips pref	233
A K U	308
Scheepv Unie	136 5/8
K N S M	147 3/8
K P M	137
Ned handelmij	217 1/2
Nat handelsb	144
Escomptobank	niet genoteerd
H V A	136
Amsterd rubber	85 1/2
Deli mij	149 75
A N I E M	43
3 pct doller 47	niet genoteerd
3 pct Nederl 47	92 3/4
H A L	157
Walvisvaart	105
Amsterd bank	285 1/2
H B U cert	231 1/2
Billiton 2e	248
Billiton 1e	niet genoteerd
Overz gas	275
Borsumij	58 1/2
Lindeteves	117
Rotterd bank	252 1/4
Curacaose h mij	niet genoteerd
W. M. Muller	303
K L M	141.50
Hoogovens cert	435
Nievelt goudr	130 1/4
Excelsior	102
Ant brouwerij	190
Rott Lloyd	145
Stokvis R S	164 3/4

ANP-CBS-Beursindices, 15/4.

Intern concerns	401.53
Industrie	198.04
Scheepvaart	149.18
Banken	160.42
Indon fondsen	115.64
Algemeen	276.05

Dankbetuiging

Aan allen die op een of andere wijze hun belangstelling hebben getoond bij de korte ziekte en het overlijden van onze geliefde echtgenote, moeder en grootmoeder,

Maria Rosario Marchena
z.g.

betuigen wij onze hartgrondige dank.

Namens de familie
NEMENSIO MARCHENA

NEW YORKSE BEURS

New York. — De effectenbeurs te New York zette dinsdag het herstel voort, waarbij speciale fondsen weer de leiding hadden. Omstreeks het middaguur vertoonden de koersen een onregelmatig hogere tendentie, waarbij de koerswinsten merendeels tot 1 punt bedroegen. Na de middag was de handel nu en dan trager., de onregelmatig hogere tendentie hield , evenwel aan. Het slot was goed prijshoudend. Het aantal veranderde fondsen bedroeg 1236, waarvan hoger 599, lager 407 en onveranderd 230. De aandelenomzet bedroeg 3.320.000, de obligatieomzet 6.200.000 dollar. De koersen waren als volgt:

American tel and tel.	249 3/4
Anaconda copper	67 1/4
Bethlehem steel	50 7/8
Dupont de nemours	228 3/4
General motors	46 5/8
General electri	80 7/8
International tel and tel	40
Royal Dutch	45
Shell oil	85
Standard oil of New Jersey	52
U. S. steel	90
Canadian pacific	30 7/8
International nickel	91 1/8
Royal Dutch American shares	73 3/4
K. L. M.	37 7/8
Aluminium Co.	87
Dow Jones	609,53.

—x—

Parijs. — Twee vrouwen, die in een Parijse winkel door een man met een revolver werden bedreigd, gaven blijk van bijzondere tegenwoordigheid van geest. Terwijl een der vrouwen de man een lesje las over zijn snoodheid, belde de andere de politie. De man gooide toen zijn „wapen" op de toonbank.... plastieken speelgoedrevolver....

Hoog bezoek aan Israël

(Van onze correspondent)

Tel Aviv. — Temidden van de grote stroom bezoekers uit vele landen, die de afgelopen weken naar Israël kwamen, namen twee Grand Ladies of Our Time bijzondere plaatsen in.

In de eerste plaats bracht Hare Majesteit Elisabeth van België, weduwe van wijlen Koning Albert en Grootmoeder van Koning Boudewijn, haar reeds lang voorgenomen bezoek aan Israël en daarmede was zij het eerste lid van een Koninklijke familie, dat Israël bezocht.

In de tweede plaats mocht Israël Mevrouw Eleanor Roosevelt begroeten, die met haar kleindochter, Nina Roosevelt, onder meer de plechtigheden ter ere van het vijfentwintig jarig bestaan van de Jeugd Alyah kwam bijwonen, van welke organisatie zij Wereldpresidente is.

Met bijzondere vreugde zijn beide hoge gasten door Israëls bevolking van hoog tot laag begroet. Zowel in steden als in dorpen waren telkens honderden en duizenden uitgelopen als de verschillende stoeten arriveerden voor de veelvuldige plechtigheden, die in alle delen van het land hebben plaatsgevonden En de officiële ontvangsten, galadiners, recepties en galaconcerten droegen dit maal een bijzonder karakter, dat men in Israël nog niet eerder had aangetroffen.

Mevrouw Roosevelt bereisde het land tot in het verre Zuiden, waar zij in Elat door burgemeester Nenner ontvangen werd. En een bijzonder aardige noot was het bezoek aan de donderdagse Bedoeienenmarkt te Beër Sjeva, waar Nina Roosevelt een twee-jarige kameel kocht voor de familie-menagerie in Hyde Park N.Y. Men zegt, dat zij er IL. 140.— voor betaalde nadat de vraagprijs bij IL. 200.— begon. Het onderhandelen werd voor haar door iemand uit het Israëlische gezelschap gedaan.

Tot de belangrijkste gebeurtenissen tijdens het bezoek van Koningin Elisabeth behoorden de opening van het Archeologisch Instituut te Jeruzalem, waaraan Koningin Elisabeth haar naam heeft willen verbinden en de opening van het nieuwe museum te Natanja, dat de naam draagt van de Antwerpse industrieel en filantroop Romi Goldmuntz.

Een bijzonderheid was voorts, dat tot de delegatie, die met de Heer en Mevrouw Goldmuntz naar Israël gekomen was ook persoonlijkheden hoorden als de ook in Israël zeer vereerde bejaarde Belgische staatsman Camille Huysman, de burgemeester van Antwerpen, de Hoofd-Legerrabijn van het Belgische Leger en vele anderen.

De onvermoeibaarheid van de twee-en-tachtig jarige vorstin, die vol interesse een zeer zwaar reisprogramma volbracht, maakte grote indruk. Niet minder haar kennis van zaken en haar charme, in het bijzonder in haar omgang met de vele kinderen, die haar overal begroetten.

Over het bezoek van deze twee grote vrouwelijke persoonlijkheden van onze tijd zal in Israël nog lang gesproken worden.

Mevrouw Eleanor Roosevelt op bezoek in Israel. Gefotografeerd met de gemeenteraad van het Arabische dorp Baka El Garbye. Aan haar linkerhand de burgemeester Zaki Abdalla.

Koningin Elisabeth van België in Israel. Na het presidentiele diner op de residentie van de president. v.l.n.r. mevrouw Paula Ben Goerion, premier David Ben Goerion, Koningin Elisabeth, president Jitschak Ben Zvi, mevrouw Rachel Ben Zvi en geheel rechts de Belgische minister van Staat Camille Huysmans.

Actie in Jordanie tegen de Communisten?

Amman. — In de afgelopen nacht zijn in een plaatsje nabij Amman drie mensen gearresteerd, welke door de Jordaanse politie als „gevaarlijke communisten" werden aangeduid.

Twee employees van de Verenigde Naties, werkzaam bij de hulp aan Arabische vluchtelingen, zouden in Jeruzalem zijn gearresteerd wegens communistische aktiviteiten.

Er schijnen de laatste dagen tal van mensen, die als communist worden aangeduid, in Jordanië te zijn opgepakt.

J.P.F. - Nieuws

Willemstad — Gedurende het Paasweekend bracht de Canasta-afdeling van club J.P.F. een bezoek aan Aruba en werden er wedstrijden gespeeld tegen de spelers van vereniging „Suriname". J.P.F. wist de wedstrijden te winnen en voor de derde maal in successie beslag te leggen op de door de vereniging „Suriname" uitgeloofde beker, waardoor die definitief in het bezit kwam van J.P.F. Op maandagavond j.l. tijdens de oefenavond van de canasta-afdeling werd de beker aan het bestuur van J.P.F. overgedragen. Het woord werd hierbij gevoerd door de heer H.

Dikmoet, voorzitter van de canasta-afdeling, die vol lof was over de hartelijke ontvangst, de prima organisatie en de aangename sfeer, waarin de ontmoetingen op Aruba werden verspeeld. De heer Dikmoet droeg hierop de beker aan de heer Bos Verschuur over. De waarnemend voorzitter van J.P.F. feliciteerde de canasta-afdeling met het behaalde sukses. Hij bevestigde tevens de mededeling, dat J.P.F. voor het komende jaar een beker ter beschikking zal stellen. De heer Bos Verschuur zeide te hopen, dat nu J.P.F. de „Suriname" beker bezit, de vereniging „Suriname in de komende wedstrijden op de J.P.F.-beker beslag zal weten te leggen.

De plechtigheid op maandagavond kreeg een bizonder tintje, doordat de heer Just Rens, lid der Staten van Suriname, het geheel bijwoonde.

Perzië. — De Perzische regering heeft het verblijfrecht toegekend aan twee gewezen leden van het personeel der Iraakse ambassade te Teheran.

Een hunner had begin 1959 ontslag uit de Iraakse diplomatieke dienst gevraagd. Hij werkt thans te Teheran bij een handelsonderneming. De andere is verleden week als slachtoffer gevallen van Kassems zuiveringenmaatregelen. Zijn ontslag werd woensdag officieel door de Iraakse ambassade medegedeeld.

Dan maar in de wijwaterbak

Roermond — Twee Roermondse jongens kwamen dezer dagen thuis met een aantal stekelbaarsjes en „kuulkoppen" (zeer jonge kikkers) die zij hadden gevangen. De moeder van een van de jongens wilde deze „beesten" niet in huis hebben. Ook de moeder van het vriendje verbood haar zoontje de visjes te houden. De jongens raadpleegden daarna hun onderwijzer die er evenmin iets voor voelde een vis- en kikkerteelt toe te staan. De jongens vroegen toen niemand meer iets, maar troffen hun eigen maatregelen. Ze brachten hun vangst over naar de kerk en lieten de visjes los in de in het portaal geplaatste wijwaterbakken.....

EILANDGEBIED CURAÇAO

Openbare Inschrijving

Op het Bestuurskantoor Scharlooweg 35 worden op Vrijdag 8 mei a.s. vóór 11.00 v.m. aanbiedingen ingewacht voor het leveren van

TELEFOONGRONDKABELS t.b.v. de telefoondienst.

De opening der bus geschiedt om 11.30 v.m. op het Centraal Bestuurskantoor.

Een omschrijving waarin de specificatie is aangegeven alsmede de leveringsvoorwaarden zijn verkrijgbaar op het Bestuurskantoor.

Nadere inlichtingen worden verstrekt door het Hoofd van de Telefoondienst, Wilhelminaplein 6.

Het Hoofd van de Telefoondienst,
J. P. POSTHUMA.

OSCAR

Zijn er brieven van U bij?

Lijst no. 12 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

Brieven.

A H. E. Albert, Manuel Joaquin de Andrade, Carniceria Altagracia, Alexandre Andrade, Wilhelmina Amaya.

B Beryl Benito, K. Scherders-Beerndsen, A. W. van Brande-Ier, Martina Barbara, Bertram Brookes, J v.d. Brink, Renato Bottino, Violet C. Bridgewater, Mabel T. Boye Lucie Behrend, Celestina Brencler Sidney Boye.

C Joao Rodriguez Camacho, Frank Cornett, Cynthia Challenger, Georgeina Connor, Maria Coffie, Joao Goncalves Canha, Maria Reminda Teixeira de Canha, R. Coster, Alfred Chemaly, C. E. Clarinda Elaine Corke, J. Cecilia, Ketural Cuffy.

D Anne Denis, Estebania Daniel, H Davis, C. Doedel.

E Cornelio Eusenia, Maria Antonia Evertsz.

F G. Fontein, N. A. Francisca, Mari Maita de Freitas, Miss Florance Henri Faarup, Muriel France Glenda Felisia.

G Ilva Gerarda, W. Groenendaal Beatrice Glasgow, Clifford George

H J. L. Hendriks, C. den Hertog, Ursula Hector(2), Dhr. Hordijk, P Hoppenbrouwers, C. A. E. Hoppin Ingrid Hammaahuet, B. A. Hoop Patricia Hendrikson, Preciilia Henriquez.

J Mevr. Rusch-Jaski, Doris A. F Joseph, Willem Friedo St. Jago Mary A. John, Elvia Jacobs, Manus St. Jago, Gloria Jansen, Niesj de Jongh.

K C. B Kops, L. C. Koeiman, P Kolf, Rudolf Kranzbauer, fam. Kenepa.

L Denny Luydens, Joao Ponte Lir Luis Comila, S. J. Laken, Llewellyn, Pedro Leito, Emelda Lawrence.

M Aura Martie, Catarina Sijntje d Mambi, Wilfrido Monzon, Livi Moret, Freddy Mourick, Eunice Mills, Helen Martin, Getrude Mathew.

N Nicolina Nicolaas Narfield.

O fam. v.d. Brand v. Opdorp, L. Ou

P Rudolphus Primus, Joyce Peny.

V H. Vermeer, Ismael Valentina, Ruben Volkerts, J. Vermeulen.

W W. R. Waalewijn(2), Mary Waalewijn, Elcidrio Williams, Alma Wewe, Gloria Williams, N. Wedefoort, M. G. de Windt, Wilfred Wanga, Lloyd Winds, H. Willem W. v.d. Weijde, C. E. Willems, Pedro Wester.

Z Christiaan Zimmerman, Ernesto Zimmerman, M. Zimmerman(2).

Postpakketten.

B L. F. van Baans.

K Jose Karels.

R E. Willems Ricken.

Drukwerken.

R Maria Rodriguez, Antonio Raap, George Rechard, Theresita Rojer, Kathlien Rheep, G. Rekveld, Gwendoline Richardson, Virginia Rhoda, Eileen Robinson, F. Rusch, A. Rusch, Henry Ray, Mrs. Robinson L. F. A. Roxs, W. Doorman-Ritmeester, Elma Rooyer.

S Z. J. Samuel, R. N. da Silva, Beatrice Salien, Inez Shaw, Ruth Christebel Smart, Dhr. en Mevr. Henderiluj-Speelman, Ferdinand Singh, Loie Sprott.

T C. Tloreg.

A Antino Arvaro, Hong Atien Ashok W. J. C. van Agtmaal, H. E. Albert.

B A. F. v. Berkom, O. Boerstra 2) F. F. B. Bauer, J. E. Bos, fam Bakker, E. Bloem, P. Mae-Bear E. Boodhoo, T. Kooi-Barten, David N. Burnham, Dhr. van Duin-v.d Baan, J. de Boer, N. Boersma, H Bergsma(2), N. Boersma, R. K Boele, Bettie Boersma, Cellan C Bart, J. P. Bruins, Maxelino Balentien, I. Bouwman, C. Bakker, fam Bakker.

C H. Conquet, Ismael Cathalina Charles M. Claire, Custodia y Seguridad, Magalie Coffie, Ismael Cathalina.

D C. Diesbergen, Y Durgaram, Pauline Darnel, B. Dane, J. H. Dijk H. E. Dikmoet, Pierre Dahl.

E Enkastichting, F. H. E. Edens.

F J. H. Frenken, Maria Felesita.

G W. Groenendaal, Julian G. D. van de Geld, S. Grossman, L. M. Elizabeth-de Grijze.

H J. L. Hewitt, L. Hadden, H. J. ter Haar, P. van der Helm.

J Heney Jarvis, J. Jongeneel, Mevr Rusch-Jaski(2), Mary A. John Ernst Jan.

K G. H. Key, E. K. Kelly, S. Krassenburg, H. J. Koeman.

L Ph. J. Lont, J. H. Lourens, Amy Leerdam, Joseph W. Lindo, J. Th Logchem, S. O. Lampe, J. Th. van Logchem, Llewellyn Lake, M. Laater, J. C. Hermans-Leyden.

M Th. Gonzalez Matthew, Alfred J Makor(3), Pablo Liberato Martinus, M. van Meeteren.

O A. van Ommeren, Duncan Odle.

P Dhr. Pleysier, F. Ch. Panday 2) A. Peereboom.

R Julio A. Reyes, Martin Rusch, H H. Rojer, A. Knetsch-Reule, H. P Reusien, N. V. Rio Canario, J A. J. Ruiter, Jan Russel(2), J. G Russel, A. Rooyer.

S R. Schouten, A. Sinnighe, Carlos Sanchez Huberto S. Stalia, F. L Scoop, 'Melsaeie Scott.

T W. van Til, J. J. Tiedema.

U fam. Ugneto.

V J. v. Veen, R. Vinck, L. Versendaal N. Boersma-Venema, R. W. Veenstra.

W S. van der Werf, Marion en Inge van der Werf, E. Veira-van West

Z Jen Jansen-W. Zeegers, R. Zwir (2).

Aangetekende stukken.

A Victor M. Arrendel 13061b, Joaquim de Abreu 11551b, Abraham Arendell 10986b, Joyce Arrindell 14002. Manuel de Abreu 13551, Henri Alberg 13413, Frederik H. M. van Aanholt 13410, Roberto Feliz Agatha 10601b.

B Calixto Jorda Boldu 12468b, Horcia Baley 13645, M. Berkhof 134.. W. J. A. v.d. Beld-Palm 11645b, J Bergsma 14744, L. C. Boye 11395 Hendricus W. Brugman 10983b, P lita Brigitha 10604b, J. M. Borl huis-Verberg 10395b, Dhr. en mev. Barenddregt 14368, Srta. Bissch 13893, Edelmiro V. Brokke 1388. Teunis Bruin 13879, Ricardo Baront 13610, Pablo Berg 13438, C E. A. Booi 13434, H. M. Bere 13426, Johannes Beevendorp 134.. Gijsbert Borst 13393, J. Bran 13264, Joseph Benjamin Brow 13071, T. Bruin 12988, J. Birimb 12533, G. Meyert, Benschop 123.. Frans Bernards 12391.

C A. B. Chatlein 11388b, Edgar I Coffie 11366b, Lelia T. Carolina 13873, Theodoor A. C. Theodoor C. Comvalius 13872, J. v. Co 13437, Carmen Chong 13282, A. Cudgon 13105, Rymond Char 13104, Leon Antonio Campana 13076, Dario C. Carolina 12705, Jo Antonio Cijntje 12534, Izak Cardo 12490.

D Anna M. van der Dijs 11396b, I Douglas 11272, Pieter C. v. Di 13876, P. E. V. v. Dijck 1387 Adolf Dompig 13862, Martinus den Dulk 13860, A. G. van der D 12709, Rafael O. N. Daflaar 127.. Cesar v.d. Dijs 12381, Pedro Daantji 12373.

E L. N. Elisa 10591b, Hendrik M. Esser 13856, Olive Espinoza 1302 Johan E. Eleonora 12717.

F Antonio Alves Ferro 11994b, Henr. Th. de Freitas 13847, Antonio Alv. Ferro 11992b, Eliazar Fresco 11648 Alfred A. Forster 10610b, Geor R. Fer 13853, Oger E. Fleming 1385 Jan J. H. v. de Flier 13850, Jos Figueira 13568.

G Thomas T. Groot 12159b, Andr. Giterson 11607b, J. E. Gregori 11374, Juan A. Gomes 11343b, Manuela de Gruning 11317b, E. Garcia 10635b, E. C. Goilo 1442. Jane de Graaf 14324, Luis Vieir Gaspar 12569, Jose Franciscas Gomes 12563, Benito G. Rafael Garcia 11889b.

H Herman Houweling 12171b, Henr A. Hazelhoef 12167, Enos Th. Hipolite 12168b, Joudert Hammo 12156b, Margaritha H. Haset 12154b, A. I. J. Hellburg 10994b, Haseth 10948, Willem R. Har 10616b, Jose M. M. Hooi 1135. Mamdouch Huneidi 11856b, Hendrik J. Herwig 12164, Juliette I Hijman 12169b, Evelia Hars 1434. Jean Halabi 14352, E. Headly 13926, J. R. Hortencia 12479, J. A. Hermelijn 12714, P. C. Huyskes 12526.

I Hendrik E. Isenia 10952, Julio S. Inesia 12184b.

J A. H. Y. Jebbink 14737, H. J. Jansen 13197b, Walter A. Jenkins 14384, J. A. Jonis 13902, Mevr. Janga 13892, M. Janga 13109, Pedro de Jesus 13009.

K E. G. Kluit 10657, V. E. Kaulbach

K E. G. Kluit 10657b, V. E. Kaulbach 12186, Pieter A. Kleute 10958b, J. H. A. Koenders 13395, Sr. Kleinmoedig 13891.

L E. Th. Lobato 10649, Elcio L. Llanes 10644, Nelis Lugtigheid 14443, Clement Mo. Carty Lewis 14439, Julio A. Libier 14438, Petrus A. Loerakker 14434, R. v.d. Linde 12378, Johannes Lubberink 14444, L. A. Lake 11001b, Cornelis Martes Lanoy 13069.

M N. s. Mongon 11703b, Mylene v.d. Meulen 11630b, E. J. E. Mohamed 11632b, Thomas M. Mercera 11378b, Manrique Monte 13049b.

M Ernesto Vicente Martis 11152b, J. W. v.d. Meulen 11030b, Francisco Meiboom 10993b, Victor A. Maduro 10968b, Margarita Martell 10554b, Teunis Muller 14465, Abraham Mustert 14464, Julio A. Montanus 14461, Ilfrida D. Membre 14460, Egbert A. de Meza 14456, F. J. Mitterreiner 14455, Raphael Martinez 14453, Herman R. Maynard 14451, Gustavo E. Maduro 14447, Mr. v. Mourik 14416, Esteban Marcano 13553, J. M. Marugg 13408, A. Martis 13106, H. Marchena 13102, Johan O. Mesman 12485.

N A Naaldijk 14463, Elias C. Nepomuceno 10977b, Antonio Novena 10853b.

O C. J. den Ouden 11190b, Cornelis Overeyder 10974b, L. E. Olaya 12727.

P Roney S. Palius 14019, E. Pascal 13481, Antonio Paulina 12503b, Garry Ford Paul 12340b, Vivian Prince 11290b, O. E. Pourier 11252b, Odulio L. Phelipa 10937, Jose Maria Pinedoe 10972, P. C. Parisius 10655b, A. F. Piper 10654, Virran Prince 13582b, Altagracia Perez 13125, T. Plug 12511, Th. E. Paulina 12486.

R Andres A. Reyna 11381b, Hendrik Richie 10971b, Sra. Rosenda 13904, Gretha Rijna 12845, B. A. Rimon 12719.

S A. Sewroy Singh 12313b, Huldina Spencer 14376, S. R. A. Silie 14619, Juan E. Servilia 13436, James M. Stewart(2) 12356b en 11628b, G. H. Smit 11637b, I. J. Samander 11150b, A. Th. C. Simoons 10651b, Maria Goncalves de Sousa 10521b, Charles H. Salcedo 12708, G. S. Spong 12524, A. J. E. Sedney 12487.

T Berthilia Theodore 12227b, Johan H. Jap Tjong 12178b, Sietje Tammens 10650b, A. G. Treling 12981b, Hubert Fr. Tearr 12724, F. Tillisch 13896.

V R. W. Veenstra 11935b, Andries J. C. Veerman 11364b, M. Verheul 10647b, Cornelis Vorst 10614b, Carmenia V. Versailles 14385, J. Verhagen 12520, Salvador Herbert Vorst 13064b.

W William Westerman(2) 12021b en 12145b, Eugenio S. Wederfoort 11005b, Ida Walter 13966, Eleonora Welvaart 10640b, E. Willems 13894, W. Wolterstorff 13887, Sarina de Wit-Vos 12379, M. s. Walle 13450.

Z D. Zimmerman 12514, Ramon E. Zerpa 11008b.

Week-end in Cinelandia

„HORROR OF DRACULA"

Christopher Lee vertolkt de klassieke rol van de menselijke vampier „Dracula" in de film „Horror of Dracula", die vanaf morgenavond in Cinelandia wordt vertoond. Reeds de titel verraadt, dat men hier te doen heeft met een van de „horrorfilms", die over het algemeen zeer geliefd zijn bij het bioscooppubliek. Deze nieuwe technicolor produktie is gebasseerd op het gelijkluidende boek van Bram Stoker. Cristopher Lee speelde reeds in de film „The horror of Dracula", waarvoor er per dag twee uren nodig waren om hem het aanzien van Dracula te geven. Na het sukses, dat hij in deze film boekte, brengt Universal-International thans „Horror of Dracula".

Arabische olieconferentie tot juni uitgesteld

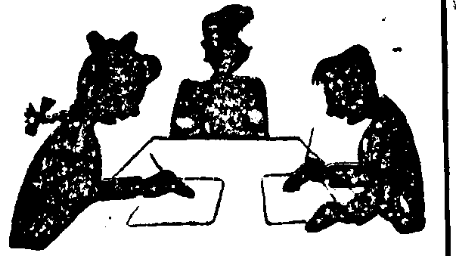
Amman. — De regering van Jordanië heeft een telegram van het sekretariaat van de Arabische Liga te Caïro ontvangen, dat haar ervan verwittigt, dat de olieconferentie van de Arabische Liga, die deze maand zou worden geopend, zal worden uitgesteld tot 8 juni as.

Irak, Jordanië en andere Arabische landen hadden gisteren te kennen gegeven, dat zij de bijeenkomst niet kunnen bijwonen.

Zoals bekend heeft de conferentie tot taak een gecoordineerde Arabische politiek ten aanzien van de olie van het middenoosten uit te werken in de technische, economische en wetgevende sfeer. Gezegd werd, dat de conferentie geen politiek karakter zou dragen.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Op onze vraag of we veraf van een dorp waren, kregen wij niets te horen.

Mijn meester herhaalde zijn vraag. Tot mijn grote verwondering hoorde ik het vreemde wezen zeggen, dat er in de omgeving geen huizen waren, maar alleen een schaapskooi, waar hij ons wel heen wou brengen.

„Als hij praten kan," dacht ik, „waarom heeft hij dan poten?" Graag zou ik van dichtbij gekeken hebben, hoe zijn poten er uitzagen, maar daar had ik de moed niet toe. Ik nam mijn rugzak op en volgde mijn meester, zonder iets te zeggen.

„Zie je nu, wat je zo bang gemaakt heeft?" vroeg hij onder het lopen.

„Jawel, maar ik weet nog niet, wat dat is. Zijn er in deze streek dan reuzen?"

„Zeker, maar alleen, als ze op stelten lopen." En hij legde me uit, dat de bewoners van de Landes stelten gebruikten om bij het lopen over hun zanderige of moerassige landerijen niet tot hun heupen weg te zakken. Die stelten binden ze aan hun benen vast. Zo komt het, dat bange kinderen ze aanzien voor reuzen met zevenmijlslaarzen.

Aan Pau heb ik echter een prettige herinnering bewaard: in die stad woei het bijna nooit. En omdat we daar de winter doorbrachten en hele dagen op straten en pleinen verbleven, was dat voor ons een groot voordeel. Toch was het niet wegens het zachte klimaat, dat we zo lang in Pau bleven, maar alleen omdat we daar zoveel verdienden.

Gedurende de hele winter waren het vooral kinderen, die onze voorstellingen bijwoonden, en die riepen nooit: „Ze geven altijd hetzelfde!"

Voor het merendeel waren het Engelse kinderen: stevige jongens met blonde haren en aardige meisjes met grote, zachte ogen, haast even mooi als die van onze Dolly. Die kinderen staken, als ze van huis gingen, hun zakken vol met koekjes om ze daarna edelmoedig onder Jolico, de hondjes en mij te verdelen. Toen de lente de eerste warme dagen bracht, werd ons publiek minder talrijk en het kwam voor, dat enkele kinderen na de voorstelling, aan Jolico en aan Cappi een handje gaven. Zo namen die afscheid en je zag ze de volgende morgen niet meer terug. Al spoedig kwamen we alleen te staan op de pleinen en werd het ook voor ons tijd om het prettige Pau te verlaten.

Ons zwerversleven over de grote wegen was hervat. Wekenlang gingen we rechtdoor over heuvels en door dalen en lieten de blauwe toppen der Pyreneeën rechts van ons liggen. Op een avond kwamen we in een grote stad, gelegen aan een rivier, in het midden van een vruchtbare vlakte. De huizen zagen er meestal lelijk uit en waren opgetrokken van rode bakstenen. De straten waren geplaveid met hobbelige, puntige keien; minder prettig, als je al een uur of tien gelopen had.

Volgens Vitalis waren we in Toulouse en zouden we er lang blijven. Onze eerste zorg de volgende morgen was, volgens oude gewoonte, de plaatsen uit te zoeken voor onze voorstellingen. Die vonden we volop, vooral in de buurt van de plantentuin. Daar ligt een mooi grasveld, omringd door hoge bomen, en op dat grasveld komen verschillende lanen uit.

In een van die lanen stelden wij ons op en van de eerste voorstelling af hadden we reeds veel toeschouwers.

Jammer genoeg zag de politieman, die daar toezicht had, onze opstelling in de laan niet graag. Mogelijk had hij een hekel aan honden of wij brachten zijn dienst in de war, in ieder geval, wilde hij, dat we daar weggingen.

Misschien hadden we wijs gedaan door aan die plagerij toe te geven, want in de strijd tussen arme kunstenmakers als wij en de politie wint gewoonlijk de laatste partij; maar mijn meester dacht er zo niet over.

Al was hij maar een arme, oude spullebaas of vertoner van geleerde hondjes, toch bezat hij een zekere fierheid en was hij overtuigd van zijn recht. Hij meende vrij te zijn in doen en laten, zolang hij niet in strijd handelde met de wet en de politieverorderingen.

Hij weigerde dus om weg te gaan. Als hij zich niet kwaad wou maken, was hij altijd overdreven beleefd; hij nam diep zijn hoed af en zei:

„Kan de doorluchtige vertegenwoordiger van het gezag mij een reglement tonen, uitgaande van genoemd gezag, waarbij het aan grappenmakers, net als wij, verboden wordt om hun nietig bedrijf op de openbare weg uit te oefenen?"

„Hier valt niet te twisten, maar u moet gehoorzamen."

„Welzeker, dat vind ik ook; en beloof u dat ik overeenkomstig u orders zal handelen, zo gauw u me kunt aantonen, krachtens welk reglement u die orders geeft."

Toen keerde de agent ons de rug toe, terwijl mijn meester met de hoed in de hand enkele stappen met hem meeliep, met een glimlach op zijn gezicht.

Maar de volgende morgen keerde hij terug, stapte over onze touwen heen en stoorde ons midden in de voorstelling.

„U moet uw honden muilbanden," zei hij streng.

„Mijn honden muilbanden?"

„Dat staat in een politievoorschrift, dat moet u weten."

Wij waren bezig met het toneelstuk „de herstelde zieke" en omdat het de eerste opvoering van dat stuk in Toulouse was, keek het publiek vol aandacht toe. Dat onderbreken door de agent verwekte gemopper en protest.

„Hé! Niet onderbreken!"

„Laat de voorstelling eerst afmaken!"

Maar met een handbeweging van Vitalis werd het stil. Nu nam hij zijn bepluimde vilthoed af en trad, al buigend, naar de agent toe.

„Zei de doorluchtige vertegenwoordiger van het gezag, dat ik mijn toneelspelers moet muilbanden?"

„Ja, muilband uw honden en een beetje vlug!"

„Moet ik Cappi, Zerbino en Dolly muilbanden?" riep Vitalis en richtte zich meer tot het publiek dan tot de agent. „Maar daar denk ik niet aan! Hoe zou de geleerde dokter Cappi zijn geneesmiddelen voorschrijven aan de ongelukkige heer Jolico om hem van zijn gal af te helpen, als gezegde Cappi een muilkorf op zijn neus droeg! Dat past toch niet bij zijn beroep van geneesheer?"

Omdat het publiek bij deze woorden

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE:

Remi, een vondeling, is door moeder Barberin, zoals hij haar noemt, met liefde en zorg groot gebracht. Als hij nauwelijks tien jaar is, komt vader Barberin, die in de grote stad Parijs werkt, naar huis en wil niet dat het „vreemde kind" nog langer in zijn huis blijft. Op een goede dag, als moeder Barberin afwezig is, neemt vader Barberin de jongen mee en Remi, die bang is, dat hij nu naar een weeshuis gebracht zal worden, is bijna blij als hij bemerkt, dat hij naar een café gaat. In zo'n lokaal is hij nog nooit van zijn leven geweest. Vader Barberin gaat in dat café zitten praten met een vreemd heerschap, dat drie hondjes en een aap bij zich heeft. De man heet Vitalis en blijkt een rondreizend toneelspeler te zijn, die een jongen zoekt om hem bij zijn voorstellingen te helpen. Barberin en Vitalis worden het met elkaar eens en Remi moet met Vitalis mee, die hem zal leren hoe hij met de honden en de aap Jolico toneel kan spelen. Samen trekken zij door het land en geven overal voorstellingen; tegen de politie is Vitalis altijd zeer beleefd.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

hard begon te lachen, ging Vitalis verder:

„En hoe zou de lieftallige Dolly, onze verpleegster, haar welsprekendheid en bekoorlijkheid kunnen gebruiken om onze zieke te overtuigen van de noodzaak zijn ingewanden te zuiveren, als zij aan haar neus zo'n ding droeg, dat de doorluchtige vertegenwoordiger van het gezag haar wil opzetten? Dit vraag ik aan het geëerde publiek en ik verzoek het zich hierover uit te spreken."

Het publiek antwoordde niet direct, maar het algemeen gelach bewees voldoende, dat men Vitalis gelijk gaf. Men spotte met de agent en vermaakte zich, omdat Jolico zo mal deed. Die was achter de agent gaan staan en deed hem na, kruiste zijn armen over de borst, zoals de agent deed, zette zijn vuisten in de zij, gooide zijn hoofd achterover en trok zulke rare gezichten, dat iedereen plezier had.

Geprikkeld door de toespraak van Vitalis en woedend wegens het lachen van het publiek, draaide de agent zich plotseling om en bemerkte Jolico, die daar stond met de vuist op de heup, in de houding van een stierenvechter. Enkele seconden bleven ze elkaar aankijken, alsof het er om ging, wie het eerst zijn ogen zou neerslaan.

Een nieuwe lachbui van het publiek barstte los en maakte een eind aan dit toneeltje.

„Als je honden morgen niet gemuilband zijn," schreeuwde de agent en stak zijn vuist tegen ons op, „dan krijg je een proces-verbaal. Meer zeg ik je niet."

„Tot morgen, mijnheer," zei Vitalis, „tot morgen." Terwijl de agent zich met grote stappen verwijderde, bleef Vitalis voorovergebogen staan in eerbiedige houding.

Toen werd de voorstelling voortgezet. Ik geloofde beslist, dat mijn meester muilbanden zou kopen voor onze honden. Maar er kwam niets van en de avond ging voorbij, zonder dat hij zelfs over de ruzie met de agent sprak. Daarom waagde ik het er zelf met hem over te beginnen.

„Als u wilt, dat Cappi morgen onder de opvoering zijn muilband niet stukmaakt, lijkt het me wel goed om hem zo'n ding wat eerder op te zetten. Dan kan hij er vast aan wennen."

„Denk je dan, dat ik ze zo'n ijzeren geraamte op ga zetten?"

(Vervolg naar pag. 5)

....zag ik in de verte een grote sch... voortbewegen boven de bremstruik... hoorde ik het geruis van sch...

De twee muilezels

Er waren eens twee ezels, die naast elkaar voortliepen over de stoffige wegen van het land.

De ene ezel was zwaar beladen met zakken zand en allerlei andere vrij waardeloze dingen, terwijl de andere gebukt ging onder dikke zakken geld en grote kostbaarheden.

Dat waren dus een zand en een geldezel.

De zandezel von het erg droevig, dat hij zo'n zware last moest torsen, die bovendien geen waarde had in zijn ogen, terwijl de geldezel zijn last haast niet voelde, omdat hij er zo trots op was, dat hij waardevolle dingen mocht dragen.

„Je ziet wel", zei hij tot zijn makker, „dat ik van veel voornamer afkomst ben dan jij. Er moet edel bloed door men aderen stromen, anders had mijn meester mij zeker niet uitgezocht om zijn rijkdom te dragen".

De zandezel zuchtte maar en zei niets.

Een eind verder echter werden ze overvallen door een stel rovers. die op beide ezels toesprongen.

„Hier" riep de ene rover, „hier. die ezel moeten we hebben.

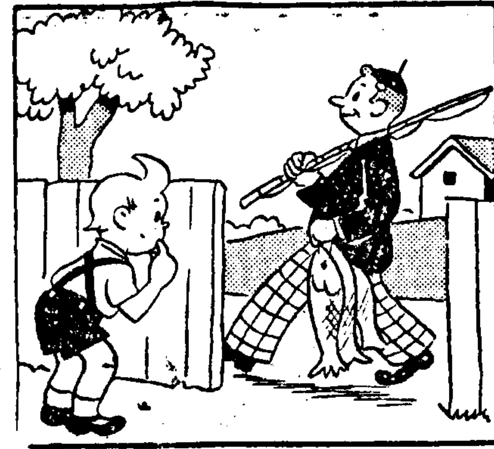
Laat die andere gerust lopen. Die draagt alleen maar zand en prullen. Deze hier heeft het goud en zilver. Kom, hulp hem boodknuppelen, voordat hij kans ziet te ontsnappen".

Zo gebeurde het, dat de arme zandezel veilig zijn weg kon vervolgen en niet eens een schrammatie opliep, terwijl de trotse geldezel er zijn leven bij inschoot.

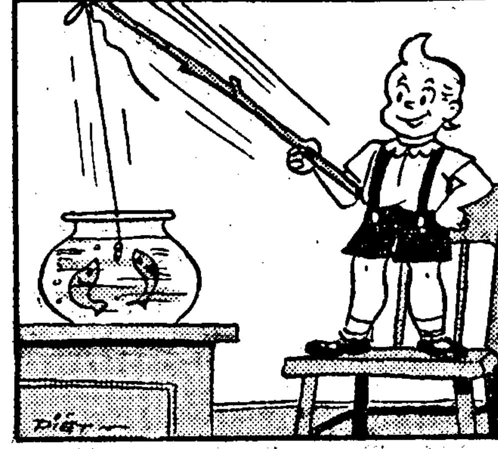
Ja, toen schrok de zandezel toch wel even.

Toch maar goed, dacht hij. dat ik maar 'n eenvoudige zandezel ben, die weinig waarde heeft in de ogen der mensen. Wat heeft die arme geldezel nu aan dat goud en zilver, nu dat hem het leven heeft gekost?

Zo was het. Hoe hoger men klimt, hoe meer gevaar men loopt.

EIERREKJE

Materiaal: blank triplex 5 mm. dik; gele beits.

Teken de ring op het hout door een cirkel met een straal avn 11 cm. te tekenen en vanuit hetzelfde middelpunt een met een straal van 4 cm.

Geef nu de plaatsen aan, waar de gaten voor de eieren gezaagd moeten worden. Dit zijn 6 cirkeltjes die op gelijke afstanden van elkaar en op 2 cm. afstand van de buitenrand liggen.

Trek hiervoor een hulpcirkel met een straal van 7½ cm. vanuit hetzelfde middelpunt, dat voor de ring is gebruikt.

Op deze cirkel liggen de middelpunten van de 6 kleine cirkels. Men vindt die middelpunten door de straal er zes keer op af te zetten. Trek vanaf die punten de kleine cirkels met een straal van 1½ cm. voor de gaten.

Zaag nu eerst de buitenomtrek, dan de gaten en dat het grote gat binnenin. Vijl de kanten bij en schuur de oppervlak glad..

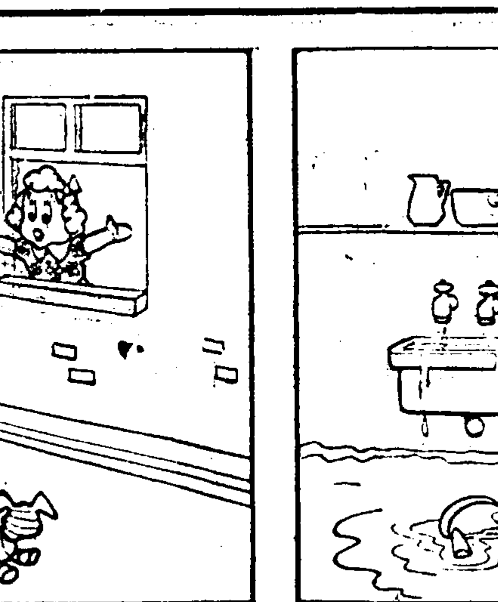

Zaag drie latjes van 82 cm. Vijl de hoeken rond af en schuur ze. Spijker de laatjes onder de ring, van bovenaf met koperen kopsspijkertjes.

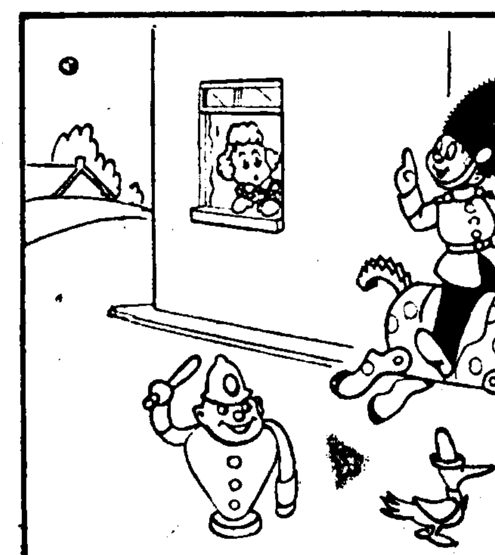
Beitshet geheel lichtgeel.

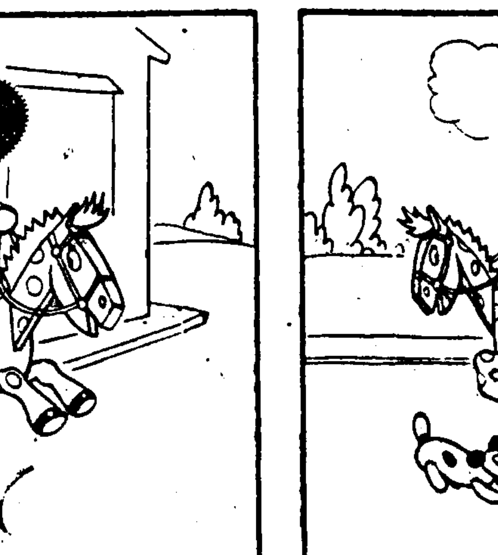
1. Tommie maakt een heerlijk ritje op Batty, zijn prachtige paard. Als hij langs het huis van Dollie komt, roept zij: „Help, Tommie, help!"

2. „Kijk eens in mijn keuken," zegt Dollie. „Mijn gootsteen is verstopt en het water stroomt over de grond. Wat moet ik doen?"

3. Tommie denkt lang na. Dan zegt hij: „Ik heb een reuzenidee! Wacht, maar even!" En zo hard hij kan rijdt Tommie op zijn paard weg!

4. Even later komt Tommie terug en heeft Jumbo achter zijn paard gebonden. De slimme Tommie weet dat olifanten met hun slurf water opzuigen.

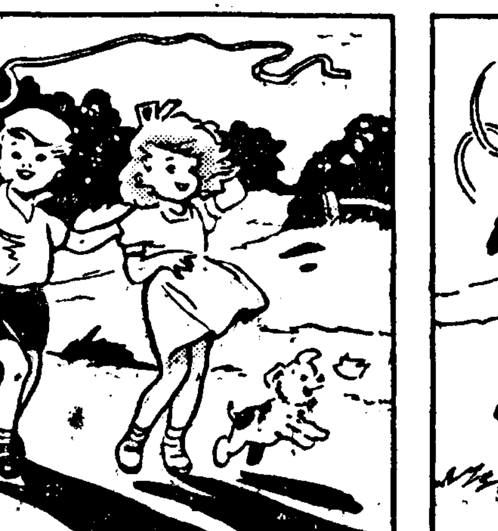

1. Op een mooie najaarsdag moeten zij buiten spelen. Dat is gezond," heeft moeder gezegd. En eerlijk gezegd is het ook wel leuk.

2. Er staat een sterke wind en plotseling waait de hoed van de vogelverschrikker af. De hoed maakt heel wat rare tuimelingen en...

Alleen op de Wereld

(Vervolg van pag. 4)

„Och, de agent lijkt me wel in staat het u lastig te maken."

„Je bent toch een echte boerenjongen en net als alle boeren veel te bang voor de politie en de veldwachters. Wees maar gerust, ik zal het zo regelen, dat de agent me geen proces kan geven en dat de hondjes er niet veel last van hebben. Van de andere kant zal ik ook zorgen, dat het publiek zich amuseert. Die agent moet ons meer geld dan gewoonlijk in het geldbakje brengen. Hij zal een grappige rol krijgen in het stuk, dat ik voor hem in elkaar zet. Het brengt wat afwisseling in onze spelen, als we zelf ook mee kunnen lachen. Daarom ga jij morgen helemaal alleen met Jolico naar onze plek; jij spant de touwen en begint enkele stukjes te spelen op je harp. Als er dan genoeg publiek om je heen staat en als de agent aanwezig is, dan kom ik aan met de honden. Op dat ogenblik kan de opvoering van mijn stuk beginnen."

Het beviel me niet erg, dat ik zo alleen de vertoning moest voorbereiden, maar ik kende mijn meester genoeg om te weten, dat ik me er niet tegen kon verzetten en dat ik hem toch niet van zijn plan kon afbrengen om morgen een beetje pret te maken.

De volgende morgen ging ik naar onze gewone standplaats en spande de touwen. Ik had nog maar enkele maten gespeeld of het publiek kwam van alle kanten aanlopen en stelde zich achter de touwen op. Harp spelen had ik geleerd in de winter, die we te Pau doorbrachten. Zo kon ik bijvoorbeeld een Italiaans liedje zingen en mezelf op de harp begeleiden, waarna steeds een flink applaus volgde.

Maar vandaag begreep ik wel, dat al dat volk niet kwam om mijn liedje te horen. Die de vorige dag de herrie met de agent hadden gezien, waren allemaal teruggekomen en hadden nog buren meegebracht. Te Toulouse, net als overal, is men zelden op de hand van de politie en ze waren allemaal nieuwsgierig, hoe de oude Italiaan zich eruit zou redden en zijn tegenstander zou overbluffen.

„Tot morgen," had Vitalis gezegd en iedereen begreep, dat daar een prachtige vertoning op zou volgen, waarbij men veel kon lachen en zich vermaken. Daar ik er nu alleen was met Jolico, werd me meer dan eens door een ongeruste toeschouwer gevraagd, of de Italiaan niet kwam.

„Hij zal zó komen!" en dan ging ik door met mijn lied. Maar het was mijn meester niet, die zó kwam, het was de agent. Jolico zag hem het eerst en terstond begon hij om me heen te lopen, met zijn hand op zijn heup, met zijn kop achterover en zijn borst vooruit en met een belachelijke deftigheid.

Het publiek juichte en applaudisseerde verschillende keren. De agent was verstoord en keek me woedend aan. Maar daardoor werd de pret van het publiek juist groter. Zelf had ik ook moeite om niet te lachen, maar ik voelde me niet geheel zeker, want hoe zou dat aflopen? Wanneer Vitalis er was, ging het wel, omdat hij de agent te woord stond. Maar ik was alleen en zou niet weten, wat ik hem moest antwoorden.

Het gezicht van die agent deed me niets goeds verwachten; hij was woest en dol van kwaadheid.

Telkens als hij bij het heen en weer lopen in mijn buurt kwam, keek hij me over zijn schouder aan met ogen vol haat. Jolico begreep de ernst niet van het geval. Hij ging ook, net als de agent, heen en weer lopen langs het touw, maar aan onze kant en telkens als hij langs me liep, keek ook hij over zijn schouder naar me, maar trok zo'n rare snuit, dat het publiek dubbel zo hard lachte.

Omdat ik de woede van de agent niet tot het uiterste wou prikkelen, riep ik Jolico, maar hij kwam niet, want dit spelletje beviel hem, en hij zette zijn wandeling voort. Ik wou hem pakken en hij ontsnapte. Hoe het ineens kwam, weet ik niet, maar de agent, ongetwijfeld blind van woede, meende zeker, dat ik de aap tegen hem ophitste.

Haastig sprong hij over het koord. Toen was hij in twee stappen bij me en gaf me zo'n stevige klap in mijn gezicht, dat ik haast omviel. Vlak daarop stond Vitalis tussen mij en de agent in, die hij bij zijn pols gegrepen had.

„Ik verbied u om dat kind te slaan," zei hij, „wat u gedaan hebt, is laf!"

De agent wou zijn hand vrijmaken, maar Vitalis hield stevig vast. En gedurende enkele seconden keken de twee mannen elkaar in de ogen. De agent was door het dolle heen. Mijn meester stond er bij als een edel mens en gedroeg zich waardig. Met een krachtige beweging rukte de agent zijn pols los en greep mijn meester bij zijn kraag en duwde hem ruw vooruit.

Omdat mijn meester wel begreep, dat tegenstand niet vol te houden was, vroeg hij kalm:

„Wat wilt u?"

„Ik arresteer u; volg mij naar het bureau."

„Waarom hebt u dit kind geslagen?"

„Geen woorden; volg mij."

Vitalis keerde zich tot mij:

„Ga terug naar de herberg en blijf daar met de honden. Je krijgt bericht van me."

Meer kon hij niet zeggen; de agent trok hem mee. Zo eindigde de vertoning, die mijn meester zo grappig had willen maken en die zo treurig eindigde.

De honden wilden de meester volgen, maar ik riep ze terug. Nu zag ik pas, dat ze gemuilband waren, maar niet met zo'n ijzeren korf. Ze droegen heel eenvoudig een zijden lint om hun bek, met strikjes vastgeknoopt. Voor Cappi met zijn witte vacht was het lint rood; voor de zwartharige Zerbino was het wit en voor de grijze Dolly blauw. Dat waren muilkorven voor het toneel en Vitalis had ze zeker zo gekleed voor de grap die hij wou uithalen.

Het publiek had zich verspreid; enkele achterblijvers praatten over het gebeurde nog wat na.

„Die oude heeft gelijk."

„Neen, hij was fout."

„Waarom sloeg de agent een kind, dat hem niets gedaan en niets gezegd had?"

„'t Is een lelijke geschiedenis; die oude zal er niet zonder gevangenis afkomen, als de agent hem beschuldigt van verzet."

Zeer bedroefd en ongerust bereikte ik de herberg. Alleen de eerste uren, die ik met Vitalis doorbracht, was ik bang voor hem geweest. Al heel gauw was ik me aan hem gaan hechten en mijn genegenheid voor hem was gaandeweg zeer groot geworden. We leefden samen hetzelfde leven en waren altijd bij elkaar van de morgen tot de avond; vaak ook 's nachts, als we samen dezelfde bos stro voor hoofdkussen deelden. Een vader had niet beter voor me kunnen zorgen dan hij deed. Daarom trof deze scheiding me zeer pijnlijk. Wanneer zouden we hem terugzien? De mensen hadden gesproken van gevangenis. Hoe lang zou zo'n straf wel kunnen duren?

En wat moest ik in die tussentijd uitvoeren? Waarvan leven? Vitalis had de gewoonte om al zijn geld op zak te houden en toen de politie hem meesleepte, vond hij geen gelegenheid om mij wat te geven.

Slechts enkele stuivers had ik bij me; zou dat genoeg zijn om Jolico, de honden en mij de kost te geven?

Twee lange dagen bracht ik door in grote angst en ik kwam niet verder dan het erf van de herberg en hield me bezig met Jolico en de honden, die onrustig waren en stil.

Eindelijk, de derde dag kwam er een brief van Vitalis. Hij werd gevangengehouden om de eerstvolgende Zaterdag voor de politierechter te verschijnen, beschuldigd van verzet tegen een politieagent en geweldpleging op die persoon.

„Ik heb me door mijn woede laten meeslepen en een grote fout gemaakt, die me zwaar aangerekend zal worden. Maar 't is nu te laat om dat te erkennen. Kom jij maar naar de terechtzitting; daar kun je van leren."

Verder gaf hij me raad voor mijn gedrag en eindigde met een omhelzing voor mij en een liefkozing voor Cappi, Jolico, Dolly en Zerbino.

Terwijl ik las, zat Cappi tussen mijn knieën met zijn neus op het papier te ruiken en te snuffelen, en de beweging van zijn staart vertelde dat hij de geur van zijn meester herkende aan het papier, dat uit de handen van zijn zijn baas kwam. Na drie dagen was dit de eerste keer, dat Cappi blijdschap toonde.

Na informatie hoorde ik, dat de rechtszitting van de politierechter om tien uur begon. Om negen uur stond ik die Zaterdag al voor de poort en ik was het eerst binnen. Langzamerhand liep de zaal vol en ik herkende verscheidene personen, die getuigen geweest waren van het met de agent voorgevallene.

Omdat ik niets af wist van rechtbanken en justitie en het me toescheen, dat ik zelf ook last met die instellingen kon krijgen, kroop ik achter een grote kachel op de bank tegen de muur en maakte me zo klein mogelijk.

Mijn meester kwam niet direct voor; eerst waren het mensen, die gestolen hadden of gevochten. Ze verklaarden zich allemaal onschuldig, maar ze werden allen veroordeeld.

Tenslotte kwam Vitalis tussen twee veldwachters op dezelfde bank zitten als zijn voorgangers.

Wat er gezegd werd, wat men hem vroeg en wat hij antwoordde, van dat alles weet ik niets. Ik was veel te ontroerd om te luisteren. Ik keek alleen maar.

Daar zat mijn meester, rechtop; zijn lange, witte haren achterovergekamd. Hij keek beschaamd en verdrietig. Nu keek ik naar de rechter, die hem vragen stelde.

„U bekent dus, dat u klappen uitdeelde aan de agent, die u arresteerde?"

„Geen klappen, mijnheer de president, maar één klap; toen ik op de plaats kwam, waar wij onze voorstellingen gaven, zag ik dat de agent een oorvijg gaf aan het kind, dat bij me hoort."

„Dat kind is toch niet van u?"

„Neen, mijnheer de president, maar ik houd van hem, alsof hij mijn zoon is. Toen ik zag dat hij geslagen werd, liet ik me door mijn woede meeslepen. Ik pakte vlug de hand van de agent vast en verhinderde hem om nog eens te slaan."

„Hebt u zelf de agent geslagen?"

„Toen hij me bij mijn kraag pakte, vergat ik, welke man dat deed, of liever, zag ik in hem alleen een man en geen agent en ontsnapte me onbewust een onvrijwillige beweging."

„Op uw leeftijd moet men zich niet laten meeslepen."

„Men zou zich niet driftig moeten maken. Jammer genoeg doet men niet altijd, wat men zou moeten doen, dat zie ik nu wel in."

„We zullen nu de agent horen."

Deze vertelde de feiten, zoals ze gebeurd waren, maar vestigde vooral de aandacht op de wijze, waarop men gespot had met zijn persoon, zijn stem en zijn gebaren, en niet zozeer op de klap, die hij gekregen had.

Onder die uiteenzetting keek Vitalis, in plaats van oplettend te luisteren, naar alle kanten de zaal in. Ik begreep dat zijn ogen mij zochten. Toen besloot ik mijn schuilhoek te verlaten, drong door de nieuwsgierigen heen en kwam op de eerste rij zitten. Hij zag me en zijn droevig gezicht klaarde op. Ik voelde, dat hij blij was me te zien, en wel hield ik me goed, maar kreeg toch mijn ogen vol tranen.

„Is dit alles, wat u tot uw verdediging heeft te zeggen?" vroeg de president tot slot.

„Voor mezelf heb ik er niets aan toe te voegen, maar voor het kind, dat ik erg liefheb en dat onverzorgd achterblijft, voor dat kind vraag ik om tegemoetkoming en verzachting aan de rechtbank en verzoek ik om ons zo kort mogelijk gescheiden te houden."

Nu rekende ik erop, dat men Vitalis vrij zou laten, maar dat gebeurde niet.

Een andere rechter sprak enkele minuten en vervolgens zei de president dat Vitalis, wegens bewezen beledigingen en handtastelijkheid tegenover een ambtenaar in functie, veroordeelt was tot „twee maanden gevangenisstraf en honderd francs boete".

Twee maanden gevangenis!

Door mijn tranen heen zag ik Vitalis, achter een veldwachter aan, de zaal uitlopen.

Twee maanden gescheiden!

Waar moest ik heen?

Toen ik erg verdrietig, met rode ogen van 't huilen, in de herberg terugkwam, stond de herbergier in de deur naar de binnenplaats. Ik wilde hem voorbijgaan naar de honden, maar hij hield me tegen.

„Hoe is het afgelopen met je meester?"

„Hij is veroordeeld."

„Voor hoelang?"

„Twee maanden gevangenis."

„En hoeveel boete?"

„Honderd francs."

„Twee maanden, honderd francs!" Dat zei hij wel een keer of drie. Nu ik wou doorgaan, hield hij me wéér tegen.

„En wat wil je in die twee maanden gaan doen?"

„Ik weet het niet, mijnheer."

„O, weet je 't niet?

„Zei de doorluchtige vertegenwoordiger van het gezag, dat ik mijn toneelspelers moet muilbanden?"

Willemstad — Waarschijnlijk hebben jullie al op school iets gehoord over de komende verjaardag van onze Koningin. Op 30 April is de Koningin jarig en de Gouverneur heeft gevraagd of jullie allen mee willen doen om samen een geschenk aan te bieden aan Haar uit dankbaarheid voor alles wat de Koningin gedaan heeft. Het gaat hier niet om grote bedragen, maar juist om iets kleins dat onze grote dankbaarheid betuigt.

Aarzel dus niet en neem zo spoedig mogelijk wat geld mee voor ons aller geschenk aan Koningin JULIANA.

En natuurlijk zet je je naam op de grote felicitatiekaart van je klas die binnenkort aan Hare Majesteit aangeboden zal worden.

ERIC DE NOORMAN — HET LOON DER HEBZUCHT

38—43 Wanhopig drukt Svein aan zijn knellende koorden, als hij de piraat met opgeheven zwaard op hem ziet toespringen, maar het volgende ogenblik slaakt de kerel een rauwe gil en zakt getroffen door een pijl ineen. De man naast hem vergaat het evenzo. De zeeschuimers grijpen in paniek naar hun zwaarden en pogen achter elkaar weg te duiken om de pijlen, die met feilloze zekerheid hun doelen vinden, te ontlopen. Dan klinkt eensklaps een schallende kreet en een forse gestalte stormt te voorschijn. Verlamd van schrik en ongeloof herkennen de piraten de doodgewaande Noorman. Deze wendt zich onder het lopen half om en brult in de richting van het gebladerte alsof daar een heel leger staat opgesteld.

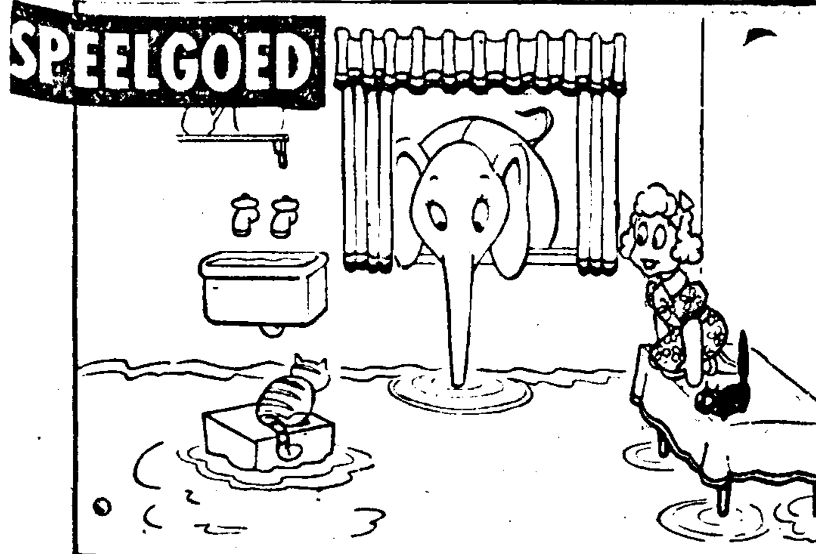
„Gundal, Toke, en Helge naar links met twintig man, de rest naar rechts, grijpt hen allen levend".

De brutale krijgslist slaagt boven verwachting en niet in de laatste plaats vanwege de bloedstollende kreten, die Nahenah en Masoi uitstoten uit het struikgewas. Nu hier, dan daar duiken de twee krijgers tussen het gebladerte op, zodat het de piraten in hun verwarring toeschijnt, alsof het hele bos wemelt van dood en verderf, zaaiende boogschutters. En om het kabaal te voltooien, begint nu ook Svein, aan zijn boom gebonden, strijdlustig en afgrijselijk te brullen.

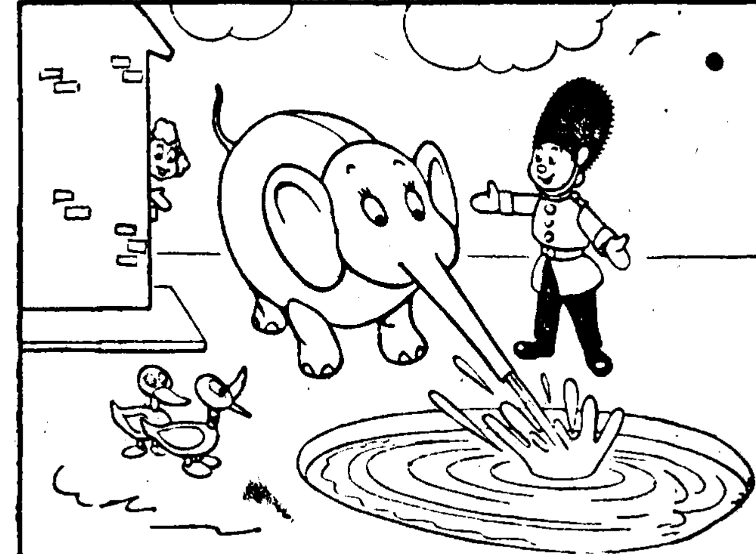
Een zevental Vikings is al gevallen en de rest ontbreekt de moed om de verdere loop der gebeurtenissen af te wachten. Als hazen gaan ze er vandoor. „Drijft hen naar de rivier", brult Eric, „dan kan Gunar ze met zijn krijgers opvangen". Als zijn oren hem niet bedriegen veranderen de vluchtenden ogenblikkelijk hun richting en dat is precies wat hij beoogt. Haastig snijdt hij Sveins koorden door en duikt met de Sakser weg in het struikgewas.

„Bedankt voor het bewaren van mijn helm", grijnst Svein, terwijl hij zijn geliefd hoofddeksel van Erics schedel grist. „Nu kan de pret pas goed beginnen, ik schud al die boeven uit hun hemmetje".

„Niets daarvan", snauwt Eric hijgend. „We moeten terug naar de rivier, anders gaat het andere stel er met de boot en het goud vandoor. Ik vrees toch al, dat we ze niet meer kunnen inhalen".

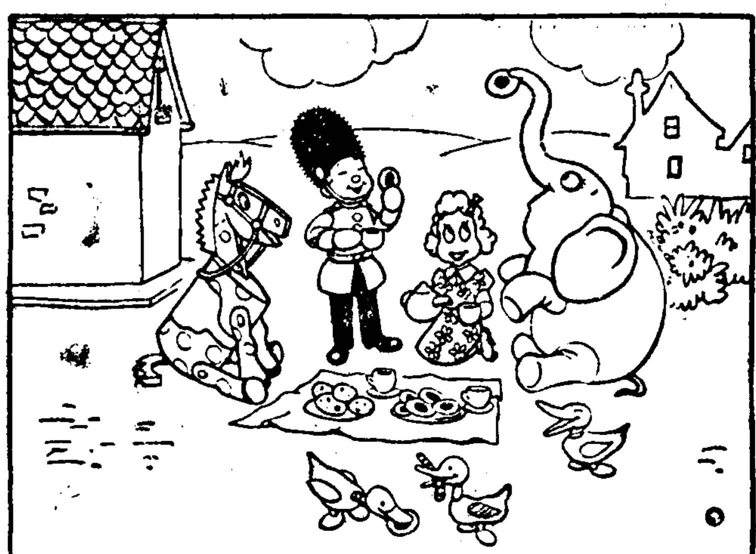
5. Jumbo komt precies op tijd. Het water staat al zo hoog, dat Dollie op de tafel is geklommen. Jumbo steekt zijn slurf naar binnen en begint het water op te zuigen.

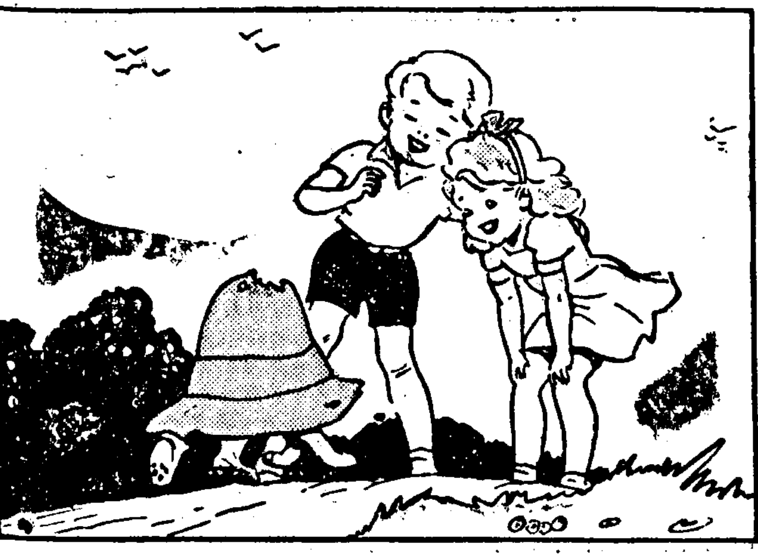
6. Daarna loopt Jumbo naar de vijver en spuit het water uit. Hij blijft zuigen en spuiten, totdat al het water uit de keuken is verdwenen. „Brave Jumbo," zegt Tommie.

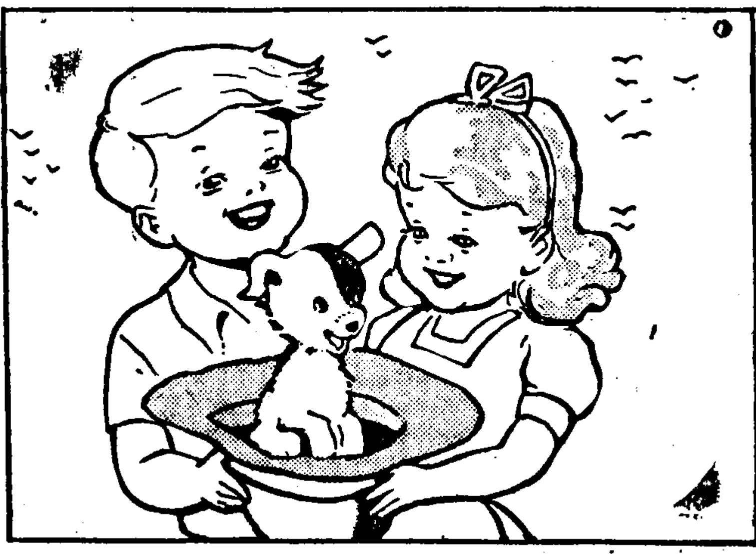
7. Alles in de keuken is natuurlijk nat geworden. Zij brengen alles naar buiten om het te laten drogen. Het paard helpt ook en Jumbo houdt de drooglijn vast.

8. Zij kunnen in de natte keuken niet eten, maar dat hindert niet. Zij brengen de boterhammen en de bordjes naar buiten, en met zijn allen gaan zij buiten eten.

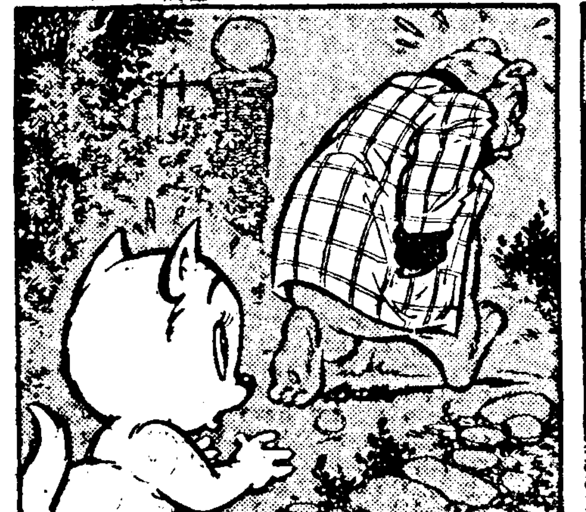
3. ...valt plotseling over kleine Bunnie heen. Bunnie weet niet hoe hij het heeft. Maar de tweeling heeft veel plezier om die wandelende hoed.

4. Zie je hoe leuk hij het vindt in die hoed te zitten?" zegt Jennetje. „Weet je wat, we geven hem die hoed voor zijn verjaardag!"

TOM POES EN DE BEUNHAAS

3492. Heer Bommel kromp in elkaar toen hij naderende voetstappen hoorde. „Dit is reeds weer het einde", zo mompelde hij. „Men is mij op het spoor!" ...

En hij stond op om zich over te geven. Doch voor hem stond geen dreigende ambtenaar; het was slechts Tom Poes, die het vale maanlicht naderde. ......

Jij!" riep heer Ollie met grote walging uit......" Jij verrader! Maak dan je weg komt, voordat ik een ongeluk bega!"

Met deze woorden wendde hij zich af en liep haastig het paadje af.

„Maar heer Bommel!" riep Tom Poes, hem volgend, „begrijpt u dan niet, dat ik alles voor uw bestwil gedaan heb? Want de enige die de Hazenplaag kan uitroeien is Beun Haas zèlf! U had geen kans tussen die hele familie in, maar nu opa Beun de baas is zult u eens zien hoe vlug alles voor elkaar komt!"

Heer Ollie hield de pas in en keek toornig om. Het was duidelijk, dat een zeer scherp woord op zijn tong brandde; maar op dat moment legde Tom Poes de ivnger op de lippen, terwijl hij in de verte wees. Daar verschenen twee flinke agenten van politie op het pad. Ze hadden een arrestant tussen zich in, die ze in snelle pas door het maanlicht voerden. ....

„Sstt!" fluisterde Tom Poes. „Ze zijn al bezig om hun eigen graf te graven, ziet u wel?"

Ik zie geen graf!" snauwde heer Ollie. Maar toen zweeg hij. Er was iets in de figuur van de arrestant dat hem te denken gaf......

De Nederlandse Antillen en de EUROMARKT

door

Drs. F. P. JANSEN

I

Tijdens de recente behandeling van de landsbegroting 1959 in de Staten is door de Minister van Welvaartszorg, en door verschillende andere sprekers, de mogelijke aansluiting van de Nederlandse Antillen bij de Europese Economische Gemeenschap, of, kortweg, de Euromarkt, ter sprake gebracht. Gezien het grote belang, dat deze kwestie voor de ekonomie van de Antillen kan hebben, heeft het wellicht zijn nut, de betekenis van een dergelijke associatie hier enigzins nader te bezien.

De ekonomische éénwording van Europa.

De noodzaak, om binnen Europa de verdeeldheid op verschillend terrein op te heffen, en de nationale grenzen min of meer te doen vervagen, werd kort na de laatste wereldoorlog van allerlei zijden met klem naar voren gebracht.

De motieven tot éénwording waren onderscheiden, al naar het gezichtspunt: politiek, kultureel, militair, ekonomisch.

Wat het ekonomisch aspekt, dat ons hier vooral interesseert, betreft: het samenvoegen van verschillende afzetmarkten tot één geheel, maakt een grotere specialisatie tussen de verschillende gebieden en tussen de individuele ondernemingen mogelijk. Immers, eerst wanneer de afzetmarkt groot genoeg is, kunnen ondernemingen overgaan tot de goedkope massa produktie van een enkel artikel, een enkele soort of een enkele kwaliteit. Zo is het b.v. onmiskenbaar, dat de welvaart van een land als de Verenigde Staten althans voor een deel berust op de mogelijkheid, om in massale series te produceren voor een groot binnenlands afzetgebied. Ditzelfde te bereiken, was een van de voornaamste drijfveren, welke geleid hebben tot de instelling van de Euromarkt.

In tegenstelling tot wat de naam zou kunnen suggereren, omvat de Euromarkt niet geheel Europa, en zelfs niet geheel West-Europa; zes landen: Nederland, België, Luxemburg, West Duitsland, Frankrijk en Italië, hebben het verdrag, dat op 1 januari van het vorig jaar in werking is getreden, ondertekend.

Het verdrag voorziet in een vérgaande ekonomische samenwerking tussen deze landen, welke zich onder andere uit in een volledige afschaffing tegenover elkaar van de douanerechten en van andere handelsbeperkingen.

Deze vrijmaking van de onderlinge handel vindt geleidelijk plaats, binnen een overgangstermijn van twaalf jaren. Het verdrag geeft gedetailleerde regelingen omtrent de wijze en het tempo van deze afbraak van de handels barrières.

Aan het einde van de overgangsperiode zullen bovendien de aangesloten landen gelijke invoerrechten heffen op produkten, welke uit niet aangesloten landen worden ingevoerd; ook overigens zal dan een gemeenschappelijke handelspolitiek naar buiten gevoerd worden. Uit douane-oogpunt bezien, zullen dus na de overgangstermijn de zes landen in feite zijn samengesmolten tot één land.

Dit betekent, dat voor niet aangesloten landen de konkurrentie in de Euromarkt aanzienlijke moeilijker zal worden. Om een voorbeeld te noemen: Nederland hief vóór de inwerkingtreding van het verdrag een invoerrecht van 24 procent op auto's, onverschillig of deze nu b.v. uit West-Duitsland of uit Engeland afkomstig waren. Als de gemeenschappelijke markt echter eenmaal geheel verwezenlijkt is, zullen auto's uit West-Duitsland onbelast kunnen worden ingevoerd, terwijl op de Engelse wagens een invoerrecht van vermoedelijk 28 procent zal worden geheven. Het is duidelijk, dat de Engelse auto-industrie aldus minstens een deel, en waarschijnlijk het grootste deel, van haar afzet in Nederland zal verliezen.

Dit voorbeeld is willekeurig gekozen; het zou door honderden andere kunnen worden vervangen. Opgemerkt zij, dat voor vele produkten het „buitenrecht" van de Euromarkt op een betrekkelijk hoog niveau is vastgesteld.

Voor ondernemingen buiten de Euromarkt zal vaak de enige mogelijkheid om afzet in de zes aangesloten landen te behouden zijn: het vestigen van een filiaal of een dochteronderneming binnen de gemeenschap.

Het is dan ook niet te verwonderen, dat in het afgelopen jaar in het bijzonder van Amerikaanse zijde vrij grote belangstelling voor vestiging in de Euromarkt (vooral in Nederland en West-Duitsland) is getoond.

Op het belang van deze tendentie voor de Antillen komen wij nog terug.

De overzeese gebiedsdelen

Het verdrag in zijn volle omvang is slechts van toepassing op het Europese grondgebied van de aangesloten staten. Voor Algerië en de Franse overzeese departementen welke volgens de Franse wetgeving als deel van het „moederland" worden beschouwd, zijn bovendien een groot aantal regels van het verdrag onverkort van kracht. Dit geldt o.a. van de regels betreffende het handelsverkeer, welke wij hierboven hebben weergegeven.

Op Martinique en Guadeloupe beide Franse overzeese departementen, zijn dus deze regels van toepassing.

Voor de overige overzeese gebiedsdelen (Nederlands Nieuw-Guinea, Belgisch kongo, Italiaans Somaliland, en de Franse overzeese gebiedsdelen (grotendeels in Afrika gelegen) is een enigzins afwijkende regeling getroffen.

Deze gebieden zijn in het algemeen in ekonomisch opzicht nog onderontwikkeld. Hun ekonomische opbouw zou ernstig geremd, zo niet onmogelijk gemaakt worden, indien zij aan hun jonge industrieën geen bescherming zouden kunnen verlenen tegen de konkurrentie uit Europa. Daarom heeft men, voor wat betreft de vrijmaking van het handelsverkeer, tegenover deze gebieden het beginsel van wederkerigheid niet toegepast: produkten uit de overzeese gebieden zullen vrij van rechten in de zes Europese landen kunnen worden ingevoerd, terwijl deze gebieden zelf wèl rechten kunnen heffen op de invoer uit de aangesloten Europese landen. Bovendien zijn zij niet verplicht, het gemeenschappelijk douanetarief tegenover niet aangesloten landen toe te passen. Dit laatste betekent, dat in bepaalde gevallen industrieën in de overzeese gebieden grondstoffen, half-fabrikaten, machines etc. tegen een lagere prijs kunnen betrekken, dan de industrieën in de Europese landen, voor welke de van buiten komende grondstoffen, halffabrikaten, machines e.d. vaak belast zijn met invoerrechten.

Een verdere tegemoetkoming aan de overzeese gebiedsdelen is geweest de oprichting van een Fonds tot ontwikkeling van deze gebieden. De bijdragen in dit Fonds worden geleverd door de zes Europese landen. De uitkeringen gedurende de eerste vijf jaren bedragen in totaal: aan Italiaans Somaliland $ 5 millioen aan Belgisch Kongo $ 30 millioen, aan Nederlands Nieuw Guinea $ 35 millioen, aan de Franse overzeese gebiedsdelen $ 511 millioen.

Aansluiting van de Antillen

De betrokken staten hebben het verdrag dus mede bekrachtigd voor hun niet-autonome overzeese gebieden. De zelfstandige status van Suriname en de Nederlandse Antillen binnen het Koninkrijk maakte echter voor deze landen een andere procedure gewenst. De oplossing is gevonden in een aan het verdrag gehechte intentieverklaring, waarin de aangesloten staten zich bereid verklaren, alsnog met het Koninkrijk te onderhandelen over aansluiting van Suriname en de Nederlandse Antillen. Deze aansluiting zou dus geregeld moeten worden in aparte overeenkomsten (één voor Suriname en één voor de Antillen) tussen Nederland en de overige partners.

De vraag is uiteraard, onder welke voorwaarden deze toetreding zou kunnen plaats vinden. Het is zeer waarschijnlijk, dat deze voorwaarden ongeveer gelijk zullen kunnen zijn aan die, welke voor de niet autonome gebieden gelden.

Wat betreft het handelsverkeer dus: vrije toegang van Antilliaanse produkten in de zes Europese landen (en in Martinique en Guadeloupe!), en daartegenover vrijheid van handelen van de Antillen inzake de te volgen handelspolitiek en de te heffen invoerrechten, zowel tegenover de verdragspartners als tegenover derden. Het is minder waarschijnlijk, dat de Antillen in de uitkeringen van het ontwikkelingsfonds zullen kunnen delen.

Immers, zowel de bedragen als de uitkeringen zijn voor de eerste vijf jaren reeds geheel vastgesteld, en het moet betwijfeld worden, of er bereidheid zou bestaan, hierin nog afwijkingen aan te brengen.

In een volgend artikel willen wij ingaan op de vraag, welke betekenis aan een dusdanige associatie voor de Nederlandse Antillen gehecht mag worden. Tot slot van dit eerste artikel zij nog vermeld, welke de huidige stand van zaken betreffende de associatie is.

In de loop van 1958 zijn in Nederland besprekingen gevoerd tussen de drie partners in het Koninkrijk, waarbij voorlopige koncept overeenkomsten zijn opgemaakt.

Zodra tussen Nederland, Suriname en de Antillen volledige overeenstemming omtrent deze koncepten zal zijn bereikt, kan het Koninkrijk de onderhandelingen met de andere vijf staten openen.

(wordt vervolgd)

Wenen. — De rheumatiek kost de Oostenrijkse economie jaarlijks een 1635 miljoen schilling. Deze ziekte heeft de TBC van de eerste plaats verdrongen en breidt zich steeds meer uit. Van de ruim een miljoen door de ziekenfondsen geregistreerde ziektegevallen is ruim vijftien procent rheumatiek.

Week-end in West-End

„PROUD REBEL"

De beroemdeproducer Samuel Goldwyn is internationaal bekend en heeft vele topprodukten het licht doen zien. Het heeft er veel van, dat zijn zoon, Samuel Goldwyn Jr, zijn voetsporen gaat volgen. Hij heeft namelijk „Proud Rebel" op de filmmarkt gebracht, een van de meest dramatische en emotionele Westerns, die er ooit gemaakt werden. In deze film, waarin Alan Ladd en Olivia de Havilland de hoofdrollen vervullen, maakt David Ladd, de zoon van Alan Ladd zijn debuut als filmster. Het verhaal is in het kort als volgt: John Chandler (Alan Ladd) reist naar het Noorden om hulp te zoeken voor zijn zoon, die het gebruik van zijn spraak mist. De moeder was tijdens een burgeroorlog om het leven gekomen. Linette Moore (Olivia de Havilland), een stoere vrouw, die geheel alleen een boerderij runt, raakt bevriend met Chandler. Zij krijgt medelijden met zijn arm zoontje en daar zij op de boerderij een goede kracht kan gebruiken, neemt zij Chandler bij haar in dienst. Intrige, romance en een reeks van bloedige gevechten komen hieruit voort en de film komt tot een climax wanneer Chandler zijn grote rivaal Dean Jagger, een gevreesd schapehoeder, ontmoet.

Niet alleen om de grote sterren die in deze rolprent optreden, doch om het prachtige producerswerk van Goldwyn Jr. zal deze film bij het Curacaose publiek zeker inslaan.

Vaticaanstad opgeschrikt door poging tot moórd

Gevangenis bewees slechts een enkele maal zijn dienst

Vaticaanstad. — Een vorig jaar ontslagen Zwitserse Gardist heeft dezer dagen twee revolverschoten afgevuurd op de commandant van de Garde kolonel Nuenlist, aldus het K.N.P. De commandant werd echter niet ernstig gewond, ofschoon hij zowel in de borst als in de hals getroffen werd. Hij is in het ziekenhuis opgenomen. De overvaller kon worden overmeesterd. Hij werd daarbij licht gewond. Volgens een mededeling van de Zwitserse Garde werd kolonel Nuenlist door de vroeger Gardist benaderd met het verzoek om wederom te worden opgenomen

De betrokkene was vorig jaar ontslagen omdat hij leed aan epileptische aanvallen. Toen kolonel Nuenlist zijn verzoek afwees trok de vroegere Gardist zijn revolver en vuurde twee maal. Op dat ogenblik kon de overvaller — zij het na een heftige worsteling — overmeesterd worden.

Bezoekers kunnen de grens van het Vaticaan niet overschrijden en niet doordringen tot de administratieve kwartieren van de Vaticaanse staat zonder speciale papieren of escorte. Blijkbaar liet de Garde de ontslagen collega passeren, wegens zijn oud relatie met de Garde. De ex-Gardist had de revolver onder zijn kleding verborgen. In kringen van het Vaticaan gelooft men dat de Gardist geestelijk uit zijn evenwicht was. Kolonel Nuenlist en zijn aanvaller zijn uit het Vaticaan naar het nabije Fatabene Fratelli-ziekenhuis vervoerd.

Nuenlist nam op 13 juni 1957 het commando van de Zwitserse Garde op zich. De rijzige soldaat-filosoof is o.a. chef-staf van het tweede Zwitserse legercorps geweest. Wijlen Paus Pius XII benoemde hem in april 1957 tot opvolger van baron Heinrich de Plyffer d'Altishofen, die aan een hartaanval overleden was in maart tijdens een pauselijke ceremonie.

Uit Rome wordt gemeld dat de aanslag grote beroering heeft gewekt in Vaticaanstad, dat niet aan onregelmatigheden is gewend. In feite is zelfs de gevangenis slechts éénmaal in gebruik geweest, vóór de oorlog, en wel voor een oneerlijke chauffeur en eenmaal heeft een geestelijke, ambtenaar van de staatssecretarie, wegens onregelmatigheden er kamerarrest gehad. Het is nog niet bekend, maar het ligt wel voor de hand, dat het misdrijf van de oud-Gardist berecht zal worden voor de Vaticaanse rechtbank.

Het is de eerste keer sedert het Vaticaan in 1929 een soevereine staat werd, dat er een aanslag op een der Vaticaanse burgers is gepleegd. De paus was diep geschokt toen men hem het nieuws mededeelde.

„Sranan Torie"

Zullen Suriname en de Antillen elkaar in de voorronden van het Olympisch voetbalkampioenschap ontmoeten? Deze kans wordt in Suriname groot geacht. Nu de twee rijksgenoten beiden in dezelfde groep zijn ingedeeld schijnt het waarschijnlijk dat zij tegen elkaar geplaatst worden. Suriname zal voor het eerst meedoen aan de Olympiade. En de taak om de Surinaamse eer hoog te houden is op de schouders van de SVB gelegd.

Het Surinaamse voetbal is sedert het vertrek van de topspelers naar Nederland er vrij beroerd aan toe. Op een bevolking van ruim 200.000 mensen zit ruim 50.000 in het oerwoud en komt niet in aanmerking op als voetbalreservoir beschouwd te worden. Het verlies van het hele eerste elftal op de keeper na, betekent een zware klap voor de resterende 150.000. Topspelers van internationale allure zijn op 150.000 koppen dun gezaaid. Na enkele ajren op de bodem van de put te hebben gezeten is de SVB verleden jaar begonnen om jonge spelrs aan te trekken en serieus te trainen. In het begin liep het niet erg hard, maar toen deed de SVB twee gewaagde stappen. Het bewerkstelligde de komst van het Nederlandse jeugdteam en van het Zweedse Malmoe. Deze ontmoetingen werden als stimulans gebruikt.

Voor de Antillen had de SVB een verzoeningstournament op het oog om wederom broederbanden te leggen tussen de CVB en SVB nadat enkele jaren geleden een ontmoeting tussen de nationale ploegen dezer twee rijksdelen in handgemeen was geeindigd in Paramaribo en de betrekkingen sedertdien verbroken waren.

Met de voorronde der Olympiade in zicht, zal deze verzoeningswedstrijd misschien niet meer gespeeld worden, aangezien de SVB nu het zeker is dat Suriname is ingedeeld, een rigoureus oefenprogram ontwerpt, dat wellicht geen tijd zal laten voor een dergelijke ontmoeting.

Men neemt evenwel aan dat Suriname en Curacao elkaar in de voorronde als tegenstanders zullen moeten bekampen. Een soort voetbalkoorts heeft zich thans van de voetballers in Suriname meester gemaakt bij het vooruitzicht van hun eerste deelname aan de Olympiade voetbalkamp.

Onderwijl heeft de SVB van de regering een subsidie (f. 5000 per half jaar) gekregen, die voor het grootste deel benut zal worden om de training van een nationale ploeg te bekostigen. Zulk een ploeg zal in hoofdzaak een jeugdige ploeg zijn waarvan de spelers tussen de 17 en 25 jaar oud zijn. Als trainers fungeren Andre Kamperveen, oud-internationaal, die het Nederlands diploma van bondsoefenmeester bezit, en Vossie Belgrave, ook een oud-internationaal, die een Braziliaans brevet als trainer heeft.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

21)

„Dus het vallen van dat beeld had een natuurlijke oorzaak? Ik bedoel, er valt na te gaan waardoor het viel?"

„Ja, mijnheer Hangst, die val had geen bovennatuurlijke oorzaak. Of geen buitennatuurlijke, hoe u het maar noemen wilt."

Hubert Hangst zucht diep. Is het een zucht van verlichting of van teleurstelling?

„Ik ben bang, dat u mij wel voor een bijgelovige dwaas moet houden. De val van dat beeld had dus een natuurlijke oorzaak. Dat zou mij moeten gerust stellen, nietwaar? Maar het stelt mij niet gerust. De kracht, die deze val veroorzaakte, lijkt er mij alleen nog maar boosaardiger, nog maar duivelser door. En dan blijft er nog altijd de verschijning van het spookpaard. Kunt u daarvoor ook een natuurlijke verklaring geven?" Er is diepe angst in zijn stem. „Welke oplossing weet u daar? Mijn vrouw heeft het dier nu al driemaal gezien. En zij.....

Mijn vrouw kan het niet langer verdragen. Zij heeft het gevoel dat ze bedreigd wordt, vervolgd. Ze heeft mij gesmeekt iets te doen. De politie er officieel inhalen, leek ons nutteloos. Zij zou het doden van een hond en het kreupel maken van een paard nu wel niet zo bijster belangrijk vinden. De politie heeft wel andere zorgen aan het hoofd. Toen kwam Claire op de gedachte...... ze had Joost zo ... over u horen praten en ze dacht, dat u mi... .... dat als u wou...... Enfin, dat u de rechte ... zou zijn om ons te helpen, om te ontdekken, wat hier nu toch eigenlijk gaande is."

Hij kijkt Perquin hulpeloos aan, zijn oren gloeiend rood, de nerveuze ruiterhanden spelen werktuiglijk met zijn vulpotlood, schuiven de stift in en uit, in en uit.

„Ja, juist," zegt Pieter Auguste, „ik ben hier dus min of meer op instigatie van uw vrouw. Waren de verdere huisgenoten het hiermee eens?"

„De verdere huisgenoten? Mijn zuster, bedoelt u? Och, bepaald enthousiast was Leontine niet. Maar ze had er ook niets op tegen, op uw komst, dat moet u vooral niet denken, mijnheer Perquin. Ze meende enkel maar dat het, nu ja, dat het......"

„Niet veel uithalen zou. Nu, helemaal ongelijk kan ik haar niet geven."

„Maar u moet resultaat bereiken, mijnheer Perquin, u moet. Ik ben radeloos, ik heb een gevoel alsof ik ieder ogenblik gek kan worden. Er gebeuren hier dingen......!"

„Wat voor dingen?"

„Ik weet het niet! Ik bedoel, ik kan het niet onder woorden brengen! Het is alsof...... ik voel me als iemand in een pikdonkere kamer, die voelt hoe er vlak bij hem iets vreselijks gebeurt. Maar wat, mijnheer Perquin, wat, dat kan hij niet zeggen. Hij kan immers niets zien?

Ik ben een ongelukkig mens, mijnheer Perquin. Ik weet dat er om mij heen een drama zich afspeelt. Maar welk drama? En wie is de schurk, wie het slachtoffer? Mijn verdenkingen zwerven van de ene naar de andere kant. En schrikken telkens terug voor de consequenties. Ik heb het gevoel, dat een leven dat me zeer na staat, wordt bedreigd. Maar welk leven? En door wie? Mijnheer Perquin, ik wil tot iedere prijs een schandaal vermijden......"

„Tot iedere prijs?"

„Natuurlijk niet als die prijs een mensenleven is. Ik bedoel als het verlies van een mensenleven alleen maar vermeden kan worden...... Als het zonder schandaal niet kan worden gered, dan mag dat natuurlijk niet. Joost, leg jij het uit, ik kan onmogelijk....."

„Hubert wil zeggen, Pieter Auguste, dat wanneer een schandaal alleen maar kan worden vermeden ten koste van een mensenleven, dat leven natuurlijk de eerste rechten heeft. Maar als er toch niets meer te redden mocht vallen, dan zou hij graag zien, dat een schandaal wordt voorkomen. Dat is ook nog een van de redenen, waarom hij niet de normale weg heeft gevolgd en de politie ingeschakeld. Nog daargelaten, dat de aanwijzingen zo vaag zijn, dat die er waarschijnlijk toch geen houvast aan zou hebben."

„Juist. Twee rampen heffen elkaar niet op, mijnheer Perquin. En ik zou graag willen dat...... Mijn hemel, wat is dat?"

Hij vliegt overeind en rukt de deur open. Uit de gang die naar de nieuwe vleugel leidt klinkt een klaaglijk, wanhopig roepen:

„Manou, Manou! Kom dan toch bij het vrouwtje! Waar is mijn kleine baasje dan toch? Kom nu toch bij de vrouw, menneke! Manou! Manou! Manooou!"

„Claire! In 's hemelsnaam, Claire! Wat is er gaande?"

„Manou! Manou is weg! Wat moet ik beginnen, Hubert, wat moet ik beginnen! Is het nu nog niet genoeg? Moet ik dan alles verliezen? Mag ik dan niets houden, niets? O, Gerrie, Manou, mijn lieve kleine Manou!"

Ze is doodsbleek, Claire Hangst. In het smalle, weggetrokken gezichtje lijken de scheve groene ogen eens zo groot. Zij beeft als een riet, haar tanden klapperen.

„Maar Claire nu toch, wind je toch niet zo op om niets," zegt Hubert Hangst onhandig.

„Om niets?" gilt ze bijna. „Om niets? Als ik je toch zeg, dat Manou weg is! Manou! Mijn poes!"

„Claire!" zegt Leontine Hangst autoritair, „gedraag je nu niet als een klein kind. Je poes zal heus wel terugkomen. Heb je al op je slaapkamer gekeken?"

Kalmerend legt ze een hand op de smalle schouder van haar schoonzuster. Het is alsof die aanraking als een domper werkt, Claire Hangsts laaiende opwinding schijnt er onder uit te doven, ze wordt opeens klein, grauw en lusteloos.

„Hij is niet op mijn slaapkamer," antwoordt ze bijna fluisterend. „Werkelijk niet, Leontine."

„Wanneer heb je hem voor het laatst gezien?"

„Even na het diner. Hij zat onder mijn stoel, toen we in de gele kamer koffie dronken. En nu was hij er niet. Ik wou naar bed gaan en ik dacht dat hij nog altijd onder mijn stoel zat, zie je en toen..."

Wordt vervolgd.

ARUBAANS WATER TOCH VOORDELIGER

Gedeputeerde Henriquez stelt feiten en cijfers tegenover beweringen

Oranjestad. — Gedeputeerde Henriquez heeft gisteren een vraag, opgeworpen door de „Amigoe" beantwoordt. Die vraag stond met vette letters boven een artikel in ons blad van maandag 13 april en luidde: „Wordt Waterprojekt onderdeel van Arubaanse verkiezingsstrijd?" De Heer Henriquez antwoordde met: „Neen".

Blijkens het verslag van een persconferentie op Curaçao gehouden voelde Gedeputeerde Pieters zich in een dwangpositie gedwongen door opmerkingen en vergelijkingen van gedeputeerde Henriquez van Aruba, gemaakt tijdens de behandeling van de begroting.

De Knuppel werd niet op Aruba in het waterhoek geworpen, maar te Curaçao en wel tijdens de excursie, welke maanden geleden werd gehouden voor leden van Eilandraad, waarbij beweerd werd, dat de Curaçaose waterplant voordeliger en moderner was, dan de Arubaanse.

Naar aanleiding daarvan, werden door twee leden van de Arubaanse eilandsraad, n.l. de heren Croes (PPA) en van de oppositie Werleman Una vragen gesteld, waarop de heer Henriquez antwoordde.

Blijkens het Amigoe verslag van de Curaçaose persconferentie werd opgemerkt, dat Aruba „Zich voor twintig jaar heeft gebonden".... Een wedervraag luidt dan direkt: „Heeft Curaçao zich dan door zijn investeringen in de waterplant niet voor enkele tientallen jaren gebonden?" Zijn er verhoudingsgewijs niet evenveel jaren gemoeid met de terugbetaling van de Curaçaose leningen?

Feiten spreken voor Aruba.

Gedeputeerde Henriquez handhaaft zijn bewering, dat van de firma Weir bericht werd ontvangen:

1. dat de eenheden welke aan Curaçao geleverd worden geheel gelijk zijn aan die van Aruba.

Er is dus geen sprake van dat op Curaçao een moderner of beter of economische systeem werd geleverd. Het is op Aruba bekend, dat er momenteel weer moderner systemen in voorbereiding zijn, maar op het moment dat de huidige eenheden besteld werden, was dit het modernste. Aruba kon niet langer wachten, omdat er zonder enig verder uitstel een regeling moest worden getroffen voor een zaak die al te vele jaren slepende werd gehouden.

Het nieuwe systeem bevindt zich thans nog in een experimenteel stadium, aldus meldde Weir. Dat men nu nieuwe plants bouwt en dat deze aan het eind van dit jaar gereed komen, doet aan de juistheid van die bewering niets af. Overigens is dit niet zo belangrijk.... Hoofdpunt blijft dat op het moment van het bestellen, Curaçao en Aruba precies dezelfde eenheden liet komen, die toen het allermodernste waren, dat op dit gebied bestond.

Beide eilanden belegden millioenenkapitalen hierin en beide eilanden, hoewel niet in gelijke mate, zullen profiteren van de verbeteringen. De verliezen van de oude plants behoren voor Aruba geheel en voor Curaçao ten dele tot het verleden.

Curaçao geeft misleidende cijfers.

Tijdens de persconferentie op Curaçao werden misleidende cijfers genoemd.

De Curaçaose deskundigen beweren dat zij voor ƒ 15.00.000.— 7200 kub. meter water krijgen. Dat echter is misleidend. Curaçao bouwde twee nieuwe units (Aruba 5) en Curaçao bracht voor de millioeneninvestering verbeteringen aan de bestaande installatie.

Zo krijgt men dan door nieuwbouw EN VERBOUWING een produktie van 7200 vierkante meter. Aruba bouwt voor ƒ 20.000.000.— een compleet nieuwe en veel economischerwerkende installatie, welke 10.000 kub. meter produceert. De investering op Curaçao is dus wel degelijk verhoudingsgewijs veel groter, omdat men de oude installatie in takt liet. Veel duidelijker wordt het als men de elektrische energie gaat vergelijken. Daarbij kan men het oude materiaal niet in het geding brengen en zal blijken dat Aruba met een investering welke slechts ruim 30% groter is dan die van Curaçao, meer dan tweemaal zoveel energie verkrijgt, zoals dat ook het geval is met het water.

Tijdens de persconferentie op Curaçao werd het niet met zoveel woorden gezegd, maar wel gesuggereerd, dat men daar de nieuwste, flash verdampers, zou kunnen bestellen. Ook dat is misleidend.

Arubaanse plant voor uitbreiding vatbaar.

Er is over de omvang en grootte van de Arubaanse plant, voor en tijdens de bouw veel gesproken en gedebatteerd. Nu is de plant nagenoeg gereed en blijkt uit de praktijk, dat ze niet groot is. De Lago neemt meer water af dan verwacht werd en het verbruik, mede door de geweldige uitbreiding van het net, door partikulieren nam zo snel toe, dat nu reeds het bedrijf op volle toeren loopt (vier units in bedrijf en een in reserve). Dat betekent dat het verre van denkbeeldig is, dat ook de Arubaanse fabriek moet worden uitgebreid. Nu de waterfabriek niet langer een schip van-bijleg is, zoals in het verleden, is dat mogelijk en zal natuurlijk het allernieuwste systeem worden toegepast. Als men dat gaat bestellen, **omdat het noodzakelijk is,** weet men natuurlijk zeer wel, dat er in de nabije of verre toekomst weer nieuwe uitvindingen zullen worden gedaan, dat nog weer moderner en efficiënter zijn. Dat kan nu eenmaal niet anders.

Dezelfde uitvoerige rapporten, brieven en richtprijzen", die Curaçao bezit op dit gebied zijn ook op Aruba ontvangen.

Al met al zijn de bewegingen ter persconferentie op Curaçao genoemd misleidend.

Gedeputeerde Henriquez van Aruba houdt staande:

1. De NIEUWE eenheden op Curaçao zijn geheel gelijk aan die van Aruba.
2. Aruba verkrijgt ook verhoudingsgewijs met haar belegging van 20 millioen veel meer rendement dan Curaçao met haar 15 millioen belegging, waarbij alleen dient mee te tellen de NIEUWE produktie.
3. Aruba verkrijgt verhoudingsgewijs veel meer elektrische energie.
4. Bij een eerlijke vergelijking van de cijfers valt het op dat de waterfabriek van Aruba veel voordeliger is dan die van Curaçao. Op Aruba vijf units met een capaciteit van 10.000 ton, voor twintig millioen. Op Curaçao twee nieuwe units en een verbouwing van de bestaande installatie, waardoor een nieuwe produktie ontstaat van slechts 4500 ton voor ƒ 15.000.000.—;
5. Een stroomopwekking van 10.000 Kw op Aruba en minder dan de helft hiervan op Curaçao.
6. De leningsvoorwaarden van Aruba zijn voordeliger dan die van Curaçao.

Tot zover de persconferentie.

Onze Arubaanse redaktie tekent hierbij aan, dat de cijfers duidelijke taal in het voordeel van Aruba spreken. Wie het artikel leest over de persconferentie op Curaçao kan zich niet aan de indruk onttrekken, dat er met cijfers wordt gegoocheld en dat men poogt door nieuwe uitbreidingen voor te spiegelen het gelijk aan zijn zijde te krijgen.

Zijn er misschien andere, technische redenen, waarom Curaçao veel duurder uit is dan Aruba?

Indien dat zo is, laat men de kaarten op tafel gooien en op eerlijke wijze zijn beleid verdedigen.

In dat verband is het ons opgevallen dat er ruim twee jaar geleden op Curaçao gesproken werd van een bedrag van negen millioen voor de uitbreiding van de waterfabriek, en dat dit bedrag allengs tot ƒ 15 millioen is gegroeid. Liggen in dit verschil misschien de redenen van het onvoordelig zijn van de nieuwe plant?

Oproep aan de bevolking van ARUBA

Oranjestad. — Door de tijdelijk gezaghebber van Aruba werd, ter aanvulling van de leden van het dagelijks bestuur van het Prins Bernhardfonds Nederlandse Antillen, een aantal personen uit onze gemeenschap bereid gevonden het Arubaanse Comité Verjaarsgeschenk Hare Majesteit de Koningin te vormen.

Dit comité werd maandagavond door de tijdelijk gezaghebber geïnstalleerd en stelt zich ten doel een inzameling te houden onder de Arubaanse bevolking van 14 tot 24 april a.s., om Hare Majesteit welke over enige weken haar vijftigste verjaardag zal vieren, een verjaarsgeschenk te kunnen aanbieden, dat een uiterlijk teken zal zijn van onze trouw en aanhankelijkheid aan Haar, die de draagster van de Kroon is en de hoogste gezagdraagster van het Koninkrijk, waartoe ook ons eiland behoort.

Nu wij aan de vooravond staan van deze 50e verjaardag van onze geliefde Vorstinne, denken wij terug aan die onvergetelijke dagen van oktober 1955, toen zij met haar Gemaal in ons midden vertoefde. Nog vers ligt in ons geheugen niet alleen het enthousiasme en hartelijkheid, waarmede de bevolking van Aruba haar ontving, maar meer nog de eenvoud, waarmede Zij de bevolking tegemoet trad, waardoor Zij de harten van ons allen veroverde.

Thans is er wederom een gelegenheid, waardoor wij onze trouw en aanhankelijkheid aan Haar tot uiting kunnen brengen. Het Comité Verjaarsgeschenk Hare Majesteit de Koningin begint vandaag met een grootse inzameling. Op u allen zal een beroep worden gedaan, jong en oud, rijk en arm, van welk ras of geloof gij ook zijt, uw bijdrage zal mede het geschenk van het Arubaanse volk aan onze jarige Vorstinne vormen.

Er werd in het verleden herhaalde malen een beroep op onze gemeenschap gedaan, gelukkig niet te vergeefs, maar steeds met sukses omdat Aruba dan een machtige eenheid vormde. Moge, nu het gaat om een geschenk voor Hare Majesteit de Koningin, deze machtige eenheid, het enthousiasme en hartelijkheid, waarmede wij haar in oktober 1955 op ons eiland ontvingen, de hechte fundamenten zijn voor het slagen van deze inzamelingsakties.

Op alle banken van Aruba werden door ons Comité rekeningen geopend, intekenlijsten zullen circuleren, terwijl een straatkollekte wordt gehouden.

Wanneer men bij u aanklopt, geeft, geeft met milde hand. Laat Aruba's bijdrage voor dit verjaarsgeschenk, Aruba waardig zijn.

Comité Verjaarsgeschenk
Hare Majesteit de Koningin

Comité verjaarsgeschenk H.M. Koningin Juliana

Oranjestad. — Door de tijdelijk gezaghebber van Aruba, de heer Eric Arends, werd maandagavond een comité geïnstalleerd, dat dient ter aanvulling van leden van het dagelijks bestuur van het Prins Bernhardfonds, welke zich ten doel stelt aktie te voeren voor het verkrijgen van fondsen ter bijdrage voor het Verjaarsgeschenk van Hare Majesteit de Koningin, die op 30 april as. haar 50e verjaardag viert.

Tot erevoorzitter werd benoemd de heer Eric Arends, tijdelijk gezaghebber van het eilandgebied Aruba.

Het dagelijks bestuur werd als volgt samengesteld: voorzitter H. A. Kemmink; sekretaris J. A. van der Schoot; 1e penningmeester F. J. Eman en 2e penningmeesteresse mej. Olga Henriquez.

Duur van de aktie van heden tot en met 24 april as. Het comité is direkt aan de slag gegaan; inzamelingslijsten zullen onder ambtenaren en arbeiders van land en eiland worden verspreid. Met de overheid is een regeling getroffen, dat eventuele bijdragen eind van de maand van het salaris kunnen worden ingehouden.

De heer F. J. de Mey leidt de inzameling onder lands- en eilandsdiensten.

De heren Arturo Arends en G. de Veer de inzameling onder de handel.

Ook op de scholen komen akties. De straatkollekte vindt plaats op as. zaterdag.

OPENBARE VERKOOP OP MORGEN, DONDERDAG 16 APRIL 1959

Op Donderdag 16 April 1959, des voormiddags om 10.00 uur zal ten overstaan van de ondergetekende ten kantore van Notaris Mr. A. A. G. Smeets aan de Handelskade nummer 9B ex artikel 1203 alinea 2 van het Burgerlijk Wetboek van de Nederlandse Antillen in het openbaar volgens plaatselijke gebruiken worden verkocht:

het tot 13 April 2017 durend recht van erfpacht op een stuk grond, groot 810 m2, bekend als Blok YY kavel nummer 4 van het verkavelingsplan STEEN KORAAL — SEROE FORTUNA in het Tweede District van Curaçao, nader omschreven in meetbrief d. d. 28 Februari 1957 nummer 52 met het daarop gebouwde woon-winkelhuis, plaatselijk bekend als Steen Koraal — Seroe Fortuna 428.

De veilingscondities liggen ten kantore van Notaris Smeets voor een ieder ter inzage.

J. W. VELEMA.
Wnd. — Notaris.

OPENBARE AANBESTEDING

Het Hoofd van de dienst van Openbare Werken te Aruba zal op 24 april 1959 om 11 uur des voormiddags in het openbaar aanbesteden:

HET AANBOUWEN VAN VIER LESLOKALEN

bij het Philomenacollege te San Nicolaas, volgens bestek no. 5—1959.

Bestek en tekeningen zijn vanaf heden verkrijgbaar op het kantoor van bovengenoemde dienst a f. 10.— per stel.

Restitutie op de dag van de aanbesteding f. 7.50.

WHITE SOX door 2-0 zege op Kansas nog steeds ongeslagen

LINDY McDANIEL
....Dodger-„killer"....

Door 2 homeruns van ERNIE BANKS lijden GIANTS eerste verlies

American League:

De Chicago White Sox wonnen hun vierde achtereenvolgende wedstrijd en de Kansas City Athletics verloren hun derde wedstrijd, toen de „Medias Blancas" gistermiddag met 2—0 wonnen. Dank zij het schitterende pitchen van Billy Pierce en een „bases loaded single" van shortstop Luis Aparicio (die drie hits had in vijf keren aan bat) verloren de White Sox nog geen enkele wedstrijd in dit seizoen. Ralph Terry was de verliezende pitcher.

Boxscore:

				R	H	E
Kansas City	000	000	000	0	6	0
Chicago	000	020	00-	2	8	0

Een goed op dreef zijnde Herb Score pitchte een pracht partij, terwijl de Cleveland-batters hem met vier homeruns steunden, waardoor de Indians met 8—1 van het tot nog toe zeer teleurstellende Detroit wonnen. Herb Score had 9 „strikeouts" en gaf slechts een „walk" op. De Detroit Tigers verloren hun vierde achtereenvolgende wedstrijd. Jim Bunning was de verliezer. Harris sloeg een homerun voor Detroit, terwijl Minnie Miñoso, Strickland en Woody Held homeruns sloegen voor de Indians. Held had er twee.

Boxscore:

				R	H	E
Detroit	000	000	100	1	5	0
Cleveland	000	400	04-	8	7	1

De New York Yankees sloegen 17 hits tegen vier pitchers van de Baltimore Orioles, inclusief een „grand-slam" van Bill Skowron, en scoorden dertien runs voor een gemakkelijke 13—3 zege. Pilarcik sloeg een homerun voor Baltimore. Don Larsen won een relatief makkelijke wedstrijd, terwijl Portocarrero verloor.

Boxscore:

				R	H	E
New York	009	200	200	13	17	0
Baltimore	000	011	100	3	8	3

De Boston Red Sox wonnen met 7—3 van de Washington Senators. In de vijfde inning scoorde Boston twee runs zonder een hit te slaan. Ike Delock was de winnaar. Hij had hulp nodig van Wall in de zevende inning. Camilio Pascual was de verliezer. Bertoia en Zauchin sloegen homeruns voor de verliezers en Gernert had er een voor de winnaars.

Boxscore:

				R	H	E
Washington	100	001	001	3	9	3
Boston	000	121	30-	7	8	0

De stand in de American League is thans als volgt:

	gew.	verl.	ave.
Chicago	4	0	1.000
Cleveland	3	0	1.000
New York	2	0	1.000
Washington	1	1	.500
Boston	1	1	.500
Baltimore	0	2	.000
Kansas City	0	3	.000
Detroit	0	4	.000

Wedstrijden voor vandaag in American League:

New York in Baltimore ('s avonds) Whitey Ford (0—0) tegen Wilhelm (0—0).

Kansas City in Chicago ('s middags) Bob Grimm (0—1) tegen Barry Latman (0—0).

Detroit in Cleveland ('s middags) Paul Foytack (0—O) tegen Carl McLish (0—0).

Washington in Boston ('s middags) Rus Kemmerer (0—0) tegen Casale (0—0).

National League:

In de National League hadden de kampioenen het niet zo makkelijk tegen de Phillies als de Yankees tegen de Orioles. De Phillies scoorden twee runs in de negende inning en namen een voorsprong van 3—2, doch de Braves gaven niet zo vlug op en middels een „double" van Johnny Logan en een single van veteraan iMckey Vernon wisten zij in de laatste helft van de negende inning gelijk te maken. In de tiende inning sloegen Hank Aaron, Wes Covington en Johnny O'Brien drie singles achter elkaar voor de winnende run. Don McMahon was de winnende pitcher. Hij pitchte alleen de tiende inning, nadat Warren Sphan de eerste egen innings voor de Braves had geworpen. Don Farell voor voor Philadelphia.

Boxscore:

					R	H	E
Phil.	000	001	002	0	3	8	1
Mil.	000	001	011	1	4	12	0

ERNIE BANKS
....de eerste twee....

Shortstop Ernie Banks sloeg gistermiddag zijn eerste twee homeruns van het seizoen, die vier runs binnenbrachten en de Chicago Cubs een 5—2 zege op de San Francisco Giants bezorgden. Felipe Alon sloeg een homer voor de twee runs van de Giants. Hillman won en Jack Samford verloor.

Boxscore:

				R	H	E
Chicago	000	200	021	5	6	1
S. Francisco	020	000	000	2	9	2

Homeruns van Vada Pinson en Ed Bailey brachten de Cincinnati Redlegs een 3—2 overwinning op de Pittsburgh Pirates, die hun vierde opeenvolgende wedstrijd verloren.

Bob Purkey won en George Witt verloor.

Boxscore:

				R	H	E
Pittsburgh	000	200	000	2	7	0
Cincinnati	100	200	00-	3	7	0

Een ontroostbaar publiek van 61.552 personen, het grootste tijdens een avondwedstrijd in de historie van de National League, zag hun Dodgers op eigen terrein hun eerste thuiswedstrijd verliezen tegen de St. Louis Cardinals met de score van 6—2. Lindy MacDaniel, die vorig jaar 4 wedstrijden won en 6 verloor maar er twee van de Dodgers won, zonder een te verliezen, bleef gisteravond de Dodgers weer de baas. Johnny Podres, die in 1958 een record van 10—1 had in het Los Angeles Coliseum en de bijnaam van „de tovenaar van het Coliseum" had verworven was de verliezer.

Boxscore

				R	H	E
St. Louis	100	013	001	6	10	2
Los Angeles	000	000	011	2	7	1

De stand in de National League is thans:

	gew.	verl.	ave.
Milwaukee	3	0	1.000
San Francisco	3	1	.750
Chicago	2	1	.667
Cincinnati	2	1	.667
Philadelphia	1	1	.500
Los Angeles	1	2	.333
St. Louis	1	3	.250
Pittsburgh	0	4	.000

Wedstrijden van vandaag in National League:

St. Louis in Los Angeles ('savonds) Larry Jackson (0—0) tegen Don Drysdale (0—1).

Chicago in San Francisco ('savonds) Moe Drabowski (0—0) tegen Johnny Antonelli (1—0).

Pittsburgh in Cincinnati ('s middags) Bob Friend (0—1) tegen Joe Nuxhall (0—0).

Braziliaanse spoorwerkers in staking

Sao Paulo — Zesduizend spoorwerkers van de spoorwegen van de Braziliaanse staat Sao Paolo zijn sinds middernacht in staking. Drie treinen, die trachtten t e vertrekken, moesten hun poging opgeven, doordat spoorwerkers op de rails neerhurkten.

De staking, die de stad Sao Paulo zelf niet treft, strekt zich over de gehele staat uit. He spoorwegverkeer is lamgelegd.

Voorlopig Nederl. elftal — Londen combinatie. Met een onhoudbaar schot scoorde Rijvers (uiterst links) het eerste Nederlandse doelpunt, terwijl van der Kuyl, Canjels en Abe Lenstra gespannen toekijken, v.l.n.r.

Kompetitie om het Persoonlijk Schaakkampioenschap van Curacao

Uitslagen 4e ronde:

A-klasse

Meit — Thomas	1/2—1/2
Fernan — Moron	1—0
Steunebrink — Roose	0—1
Pang Atjok — Rigaud	0—1
Voordenhout — Zonenschain	uitgesteld
Soeterboek — Hudson	uitgesteld
Thomas — Fernan (3e ronde)	0—1

B-klasse

van Nieuwburg — Blanken	0—1
v.d. Horst — Jong	1—0
Mamber — Metz	0—1
den Houting — Renaud	0—1
de Castro — Schouten	uitgesteld

C-klasse

Schoop — Alexander	1—0
Wiels — Dennert	1—0
Clemencia — Santine	0—1

De stand in de diverse klassen is thans als volgt:

A-klasse

	gespeeld	punten
Roose	4	4
Fernan	4	3
Rigaud	4	3
Zonenschain	2	2
Pang Atjok	3	2
Moron	4	2
Hudson	3	1 1/2
Soeterboek	2	1
Hokken	3	1
Meit	4	1
Thomas	4	1
Voordenhout	3	1/2
Steunebrink	4	0

B-klasse

	gespeeld	punten
Renaud	4	4
v.d. Hörst	4	3
Blanken	3	2
Booi	3	2
Jong	4	2
van Nieuwburg	4	2
Bregitha	2	1
de Castro	2	1
de Houting	2	1
Metz	4	1
Mamber	3	0
Schouten	3	0

C-klasse

	gespeeld	punten	afgebr.
Wiels	2	2	—
Alexander	3	2	1
Santine	3	2	—
Schoop	3	2	—
Dennert	4	2	—
Clemencia	3	1	1
Marten	3	1	—
Hensen	3	0	—

Donderdag, 16 april a.s. in het Zeemanshuis:

A-klasse: Rigaud — Soeterboek
Thomas — Steunebrink
Zonenschain — Fernan
B-klasse: de Castro — Schouten
C-klasse: Alexander — Clemencia (afgebroken partij)
Roose — Pang Atjok
Moron — Meit

Maandag, 20 april a.s. in het Zeemanshuis:

B-klasse: Renaud — Bregitha
Schouten — Mamber
Blanken — v.d. Horst
C-klasse: Alexander — Wiels
Hensen — Clemencia
Metz — den Houting
Jong — de Castro
Booi — van Nieuwburg
Santine — Schoop

Surinaams hartpatientje Ingrid Haimé in Nederland aangekomen

Schiphol. — Gisteravond om half negen Nederlandse tijd is met het K.L.M. vliegtuig op Schiphol aangekomen het 7-jarige Surinaams hartpatientje Ingrid Haimé, dat te Amsterdam in de kinderkliniek van het Binnengasthuis zal onderzocht worden door de kinderspecialist Proj. Dr. S. Van Creveld.

Het college van burgemeester en wethouders van Amsterdam heeft, toen zij over de geldinzamelingsactie van de jeugd in Suriname hoorde, de minister van Volksgezondheid te Paramaribo aangeboden de kosten van het vooronderzoek en van een eventuele operatie voor rekening van Amsterdam te nemen.

Ingrid kwam onder het blitsend licht van persfotografen en het snorren van filmcamera's op de arm van purser J. Neudorfer de trap af. Achter haar aan volgde mevrouw D. Verhoef-van der Hoeven, echtgenote van de directeur van de Surinaamse meubelfabriek aan de Kwattaweg te Paramaribo. Mevrouw Verhoef heeft tijdens de vlucht naar Nederland moederlijk over Ingrid gewaakt. „Ingrid heeft zich aan boord engelachtig gedragen. Ze heeft veel geslapen" vertelde mevrouw Verhoef. Niet eerder dan wanneer mevrouw Verhoef wel volledig overtuigd was dat Ingrid in zorgzame handen van de Gemeentelijke Geneeskundige Dienst, die met een ambulancewagen voor het vliegtuig gereden was, overgedragen, was, vertrok zij met haar naar Rotterdam.

In het Binnengasthuis werd Ingrid verwelkomd door stafzuster De Lange, terwijl de assistent van Prof. van Creveld, de Surinaamse dokter A. Tjon-Sie-Kie, onmiddellijk kontakt opnam met zijn superieuren om de goede aankomst te melden. Prof. van Creveld gaf onmiddellijk instructies om maatregelen te treffen opdat Ingrid zich op haar gemak zou voelen.

Namens de gemeente Amsterdam werd Ingrid op Schiphol verwelkomd door de chef van de afdeling Openbare Gezondheid en Ziekenhuiswezen van de gemeente Amsterdam, Mr. W. Bakhuys Roseboom. Voorts was aanwezig de voorzitter van het comite „Surinaams manifestatie" de heer M. Ramlakhan, die aan Ingrid namens de Surinamers in Nederland een boeket kleurrijke tulpen aanbood. Ingrid gaf getuigenis van haar vreugde door te zeggen „wat zijn de bloemen mooi. Deze heb ik in Suriname niet gezien".

Automobielclub Curacao

Willemstad — Vrijdagavond a.s om 20 u. 30 zal de Automobielclub voor haar leden een filmavond houden in de bovenzaal van de Pasangrahan op Parera.

Vertoond zullen worden een tweetal Castrolfilms van de Grand Prix races in België en op Silverstone in Engeland. Zij, die deze gelegenheid willen benutten om met de A.C.C. kennis te maken, zijn tevens van harte welkom.

De Amsterdamse beeldhouwer Piter de Monchy heeft het gietmodel voltooid voor een portret in brons van H.M. de Koningin. Dit portret, dat in opdracht van de Rotterdamse Droogdokmaatschappij wordt vervaardigd, zal aan boord van het nieuwe m.s. „Rotterdam" worden geplaatst, als geschenk van de werf aan de rederij. Piter de Monchy legt de laatste hand aan het portret.

Hollandse Nieuwtjes

● Soms staat men even stil bij een klein berichtje. Dat overkwam ons ook toen wij in een Nederlandse krant het volgende lazen: Maandag 20 april zal in het Casino in Den Bosch het Concertgebouw-orkest onder leiding van Eduard van Beinum een koncert geven. Op het programma staat o.m. de ouverture „Coriolan van Ludwig von Beethoven en de zevende symphonie van Mahler. Tot zover dit bericht. Moge voor onze beroemde landgenoot de Eeuwige Symphonie, niet te verklanken in woorden en muziek, reeds werkelijkheid geworden zijn. ● Aan d'Amstel en het IJ daar doet zich heerlijk open, de rest hiervan zult u zeker wel kennen. Dezer dagen was er een nieuw aspekt in de Amsterdamse IJ, omdat tientallen zakken meel ronddreven. Dat was het resultaat van een aanvaring van Leentje met de Hoop. Alle hoop voor de Leentje om behouden aan de kade te komen, werd daarmede de bodem ingeslagen. Leentje werd op sleeptouw genomen naar de De Ruyterkade (A), waar een grote bok gereed lag om haar op te lichten. Ja, zo gaat dat allemaal in Amsterdam. ● Het wordt weer een drukke zomer voor het koninklijk gezin. Want op 20 juni vangt het officiële bezoek aan van de Sjah van Iran aan Nederland. Naast de gewone bezoeken aan Amsterdam, Den Haag en Rotterdam, wordt een bezoek gebracht aan de provincie Friesland en het veefokbedrijf van mevr. Wassenaar en de Coop. Condensfabriek Friesland te Leeuwarden. Die Friezen gingen op de duur denken, dat een bezoek aan Nederland bestond uit het bezoeken van de twee Hollandse provincies. ● Wederom ging een belangrijk kunstwerk naar het buitenland. Het wordt bijna regel, dat de voornaamste werken door het buitenland opgekocht worden. Zo ging „Utrillo", een stadsgezicht van de zo geheten schilder voor 12 mille het land uit. ● Op het grondstoffelijke vlak blijven we toch wel bij. Zo werd onlangs het grootste zeiljacht ooit in Nederland gebouwd voor een Griekse reder, te water gelaten op de werf G. de Vries Lentsch. Het is groot 300 ton en had zo'n diepgang, dat het niet direkt in het water kon glijden, daar het water daar ter plaatse te ondiep was. De bok Condor en de kraan Phoenix moesten het naar een speciaal uitgebaggerde vaargeul slepen, waar de echte tewaterlating plaats vond. ● Het heeft wel even geduurd, maar de eerste Friendship is aan Australië overgedragen. Zij kreeg de naam Abel Tasman. Na de plechtige overdracht op Schiphol vloog het vliegtuig naar zijn nieuwe vaderland met aan boord een speciale brief van de koningin voor de emigranten. ● Men heeft in het kleine Nederland de meningen gepeild van de bewoners en gevraagd welke vrouw men het meest bewonderde (uitgezonderd dan de leden van het koninklijk gezin). De uitslag was vleiend voor minister Klompé, die bij de vrouwen het grootste percentage kreeg, gevolgd door mevr. Straalman Cremer (van de radio). Bij de mannen lag de zaak anders. Daar antwoordde het grootste percentage volmondig: mijn vrouw, waarna dan weer onze minister op de proppen kwam. Wat dunkt u van de vrouw? ● Het stond tot voor kort niet zo mooi met de bouwliften in Nederland. Maar in Zeist is de viktorie begonnen op dit gebied. Daar werd dezer dagen een bouwlift (met een hoogte-mogelijkheid van 100 meter) in gebruik genomen. Tot voor kort kon per primitieve bouwlift in Nederland enkel wat materiaal vervoerd worden, met de moderne lift (uniek in West-Europa) kunnen 17 personen of 1400 kg. aan materiaal vervoerd worden. De bediening is elektrisch. ● Ook Philips zit niet stil. Daar is men begonnen met de bouw van een gigantisch laboratorium komplex in Waalre. Het is het grootste projekt, dat Philips tot nu toe in één keer heeft opgezet. Medio 1960 hoopt het technologisch laboratorium in gebruik te kunnen nemen. Tegen die tijd zal men dan ook begonnen zijn aan een aantal andere gebouwen van het komplex, dat over tien jaar het modernste laboratorium van Europa moet zijn. ● De fanfare van „Fanfare" is door de film in het middelpunt der belangstelling gekomen, evenals Giethoorn zelf. Uit tal van plaatsen komen verzoeken binnen om de fanfare uit te nodigen. „There is no business like show business".

Winsten van Esso Petroleum Co. in 1958 lager dan jaar tevoren

Londen. — De afzet van de Esso Petroleum Co was in 1958 meer dan 30 procent hoger dan in 1957 en was de hoogste die ooit werd bereikt. De winsten waren echter lager voornamelijk wegens lagere verkoopsprijzen.

De opbrengsten uit verkopen en andere lopende transacties van de groep bedroegen over 1958 sterling 259.389.648 (V J sterling 246.016.806) de netto winst bedroeg na aftrek van belasting sterling 7.329.886 (V J sterling 11.630.790). In verband met investeringsuitgaven wordt geen slotdividend voorgesteld.

Lissabon. — Portugal heeft besloten zich te laten vertegenwoordigen bij de hoge autoriteit van de E.G.K.S.

Jubileumtoernooi Baseballbond

Willemstad — Het jubileumtoernooi van de baseballbond werd gisteravond voorgezet met de wedstrijd tussen Tuborg en Amstel. In het begin had het er niet veel van, dat de Curacaose AA-kampioenen deze wedstrijd zouden winnen. Want reeds in de eerste inning stonden zij met 0—4 achter, terwijl de score later zelfs 9—1 in het voordeel van Tuborg was. Toch wist Amstel deze wedstrijd te winnen met de score van 10—9. De winnende run werd in de negende inning gescoord. Isenia was de winnende pitcher, de verliezer was van Brugge.

Hedenavond worden de wedstrijden voortgezet:

Om 6 uur spelen in de A-klasse: Suffisant Boys — P.S.V.; Om 8 uur komen in de AA-klasse Lucky Strike en Rochester tegen elkaar uit.

Naar wij van de zijde van het bondsbestuur vernemen, zijn alle straffen, die door het bestuur aan leden van de bond waren opgelegd, kwijtgescholden in verband met het 25-jarig jubileum.

Het JULIANA Basketball-toernooi

Willemstad — Het basketball-toernooi om de Julianabeker werd gisteravond voortgezet met een wedstrijd in de A- en een wedstrijd in de B-klasse.

In de B-klasse versloeg H.D S. het team van Cas Cora met de score van 39—27. Topscorers waren: Brooks (HDS) met 19 punten en Isenia (CasCora) met 22 punten.

In de A-klasse ontmoeting wist Lightning de ploeg van Dragons met 45—37 te verslaan. Topscorers waren: Sonny Valies (Dragons) met 22 punten en Regie Thijssen (Lightning) met 14 punten.

Saprissa verloor eerste wedstrijd van Europees toernee met 1—6

Wenen. — Gistermiddag verloor het voetbalteam Saprissa met 1—6 van de Oostenrijkse ploeg „Austria". De wedstrijd vond plaats in Wenen. Het was de eerste wedstrijd van Saprissa in Europa. De nederlaag van Saprissa tegen Austria is des te teleurstellender, indien men bedenkt, dat het Oostenrijkse team op de vierde plaats staa van de kompetitie en momenteel over een slecht team beschikt.

Nederland - B speelt in oefenwedstrijd gelijk tegen F.C. Köhln

Eindhoven. — De oefenwedstrijd van het voorlopig Nederlands B-elftal tegen FC Köhln, uitkomend in de Duitse eerste klasse, is dinsdagavond geeindigd in een gelijkspel: 2—2. De ruststand van de wedstrijd, die voor bijna 17.000 toeschouwers op het PSV-terrein te Eindhoven werd gespeeld, was 1—1. De Nederlandse doelpunten werden gescoord door linksbuiten Bouwmeester en rechtsbinnen Bennaars. Voor Köhln scoorden Wilden en Mueller. De opstelling van het voorlopig Nederlands B-elftal was als volgt: doel: Van Dijk (Sparta); achter: Van Bun (MVV) en van der Lee (Sparta); midden: Verhoeven (Sparta), Schilder (Sparta) en Munsters (Fortuna '54); voor: Bosselaar (Sparta), Bennaars (NOAD), Engelander (Blauw Wit), Rutten (MVV) en Bouwmeester (NAC).

SPORTBERICHTEN

ATLETIEK

Moskou — De Rus Irog Ter-Ovanesian, Europees kampioen verspringen, kwam tijdens wedstrijden in Yalta tot een sprong van 7.91 meter en verbeterde hiermede het Russische record met 10 centimeter.

De 21-jarige atleet benaderde met deze prestatie tot op 7 centimeter het Europese record van de Nederlander Henk Visser, die op 17 september 1956 in Boekarest tot 7.98 meter kwam.

VOETBAL

Londen — Uitslagen van de dinsdag voor de eerste divisie van de Engelse League gespeelde wedstrijden: Birmingham City — Arsenal 4—1, Burnley — Bolton Wanderers 0—1.

EMMASTAD

Wachtdiensten
C.P.I.M.
Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 - 23.30 tel. 2307
J. H. Dee 23.30 - 07.00 „ 4467
b.g.g. „ 2400
Afdeling Personeel
R. N. da Silva, Gosieweg 192 „ 0-43199
B.g.g. nadere inl. „ 2400
Materialen Dienst
H. C. Engelsman, J. D. Parallelweg No. 15 „ 4504
C.S.M.
Rederij/Scheepsagentschappen
N. Schermer „ 3554
Theater Asiento
GEEN VOORSTELLING.

Wenen. — In 1958 zijn door de Weense bioscopen 800 000 toegangskaartjes minder verkocht dan het jaar tevoren hetgeen gemiddeld 2187 bezoekers per dag minder betekende. In de provincies is het bioscoopbezoek, door de uitbreiding van het toeristen verkeer, niet verminderd doch hier en daar zelfs toegenomen.